

Celesta

Prenumele - **caracter si destin**

cunoști
nțe la
îndemână

cartea
de
buzunar

© Editura **cartea de buzunar**
Toate drepturile rezervate.
Orice reproducere, integrală sau parțială, prin orice mijloace,
efectuată fără consimțământul editurii este ilegală și constituie un delict
sanționat
de Legea Dreptului de Autor și de Codul Penal.

Coordonator: Cecilia Caragea SGR: Titel Folea
Secretar de redacție: Anne-Marie Moise Redactor: Ioana Popescu
Tehnoredactor: Cornel Cristian Coperta I: Titel Folea

Director Marketing/Publicitate:
Georgeta Moidovan Consultant
redacțional: Tudor Octavian

Descrierea CIP a Bibliotecii
Naționale
a României
CELESTA
Prenumele - caracter și destin
/ Celesta
București: Editura **cartea de**
buzunar
ISBN973-8351-57-X
133.52
159.923.3:81'373.231

Editura **cartea de buzunar**
Str. Tokio, nr. 1, București,
Sector 1
C.P. 135 - O.P. 13
Tel.: 230.20.53, 230.20.52
Fax: 230.20.53
Mobil: 0744.379.859
E-mail: office@cdb.ro
www.cartadebuzunar.ro
www.cdb.ro
Contact: Titel Folea (SGR)

Difuzare:

Librăria NOI
Slr. Comana, nr. 50, București,
Sector 1 Tel./Fax: 222.89.84 E-mail:
nmp@xnet.ro

NDC Grup 2000 SRL
P-ța Presei Libere, nr. 1, Casa
Presei **Libere**, Corp C, Parter, București,
Sector 1 Tel.: 205.72.00 Fax: 205.72.20
E-mail: office@ndc.ro

Tipărit la:

CoPrint
Tel.: 490.82.41 Fax: 490.82.43 E-
mail: vânzări@irnp.ro

Editura PUNCT

Bd. Timișoara, nr. 139, București,
Sectare Tel.: 211.58.04, 212.03.47 Fax:
212,03.48 E-mail: paideia@fx.ro

Introducere

Înainte de a da oamenilor șansa de a ne cunoaște în profunzime, prima informație cu care iau contact cei din jur este numele nostru. Uneori, această informație despre noi este singura cu care rămân cei care ne află numele, iar aceștia au, mult prea des, tendința de a ne caracteriza, chiar la nivel subconștient, după această simplă și aparent insignifiantă informație. Vom vedea mai jos de ce numele nu este nici pe departe insignifiant.

În ultimul secol, interesul pentru semnificația 1 numelor pare să fi scăzut în importanță, însă în

JLvechime se credea că există o strânsă legătură între numele unei persoane și caracterul acesteia. Romanii spuneau chiar „Nomen est omen” - numele este destinul.

Chiar și în zilele noastre există în unele societăți obiceiul ca unui copil să i se dea două nume, unul pentru uzanța de zi cu zi și unul, ținut secret (uneori chiar și față de purtătorul lui), pentru a nu fi identificat de spiritele rele.

Alături de componenta mistică, ramura psihologiei numită psihologia numelor a demonstrat, în urma unor experimente și lucrări statistice că, încă din copilărie, cei care poartă nume mai puțin dezirabile, care nu se potrivesc personalității lor, tind să nu-și respecte propria persoană, să obțină note mai mici și să fie afectați de probleme psihice într-o mai mare măsură decât cei care au

nume „potrivite”. Adulții cu nume bizare au șanse mai mici să fie aleși în funcții publice. Aceasta vine din percepția pe care fiecare dintre noi o are despre semnificația și attributele ce decurg dintr-un nume.

Din păcate, nu putem avea șansa de a ne exprima vreo opinie tocmai cu privire la acel cuvânt care ne va fi cel mai drag dintre toate: numele nostru. Părinții sunt cei care îl hotărăsc, iar alegerea se face pe diverse criterii, dintre cele mai subiective: pentru a-și arăta respectul sau admirația față de o rudă, un prieten ori o personalitate, pentru a perpetua propriul prenume (a se vedea câți „juniori” există!) ori pentru a impregna o anumită calitate sau atitudine (Mioara înseamnă, în caz că ați uitat, oaie tânără, iar Codruț - o pădure mică).

În mod firesc, orice părinte nădăjduiește că speranțele, visurile și neîmplinirile sale vor fi compensate de caracterul și destinul urmașilor săi. Părinții au uneori tendința să își boteze copilul conform stadiului în care se află odrasla la momentul alegerii numelui, respectiv stadiul de copil. Aceasta fază este însă, inevitabil, depășită, astfel încât se pot întâlni la tot pasul oameni în toată firea purtând nume de preșcolari: Codruț, Ionuț, Maricica, Petrișor, Crenguța, Mugurel... și lista este, desigur, virtual infinită. Pe lângă această inadvertență, care conduce adesea la deosebiri flagrante între onomastica unei persoane și înfățișarea sau comportamentul ori profesia ei (vă imaginați o Evdochia fotomodel, un Izvoarăș motostivui-torist?), pot apărea deosebiri între semnificația sau rezonanța numelui unei persoane și personalitatea sa.

În urma unui studiu efectuat în 1974 de profesorul belgian Jan Deboel de la UFSIA - Vakgroep Sociologie en Sociaal Beleid (Universitatea de Științe Politice și Sociale din Antwerp), s-a demonstrat că, la nivel conștient și

subconștient, încercăm să ne comportăm așa cum sugerează numele nostru, respectiv conform „standardelor” impuse de părinți. „Se observă că există numeroase persoane ale căror nume nu se potrivesc cu felul lor de a fi. Dacă așteptările unui părinte sunt înșelate de comportamentul copilului, de atitudinea față de domenii importante pentru părinte, într-o proporție de peste 70%, acești copii au mai ales la maturitate, relații conflictuale cu familia, în special cu cel/cei care au ales numele copilului” - afirmă prof. J. Deboel.

Lucrarea de față nu își propune să discute despre numele ridicole pe care le aleg unii părinți (sau nași) pentru copii. Nu vom aborda aici persoanele numite, Revoluția, Brusli, Genunea etc., nici grafia stranie a unora dintre ele și nici măcar nu vom aprofunda cazul fetei dintr-o comună argeșeană, al cărei părinte era mare admirator al unui politician, drept care bietul copil se va numi toată viața „Văcăroiu”!

Fără a se pretinde o lucrare academică, cartea se poate consulta ca un dicționar onomastic. Ea include cu predilecție prenume comune, cu o frecvență mai mare sau mai mică atât din rândul populației urbane, cât și rurale, în speranța că cei care aleg nume pentru copiii sau finii lor vor avea drept criteriu și personalitatea pe care un anumit prenume o imprimă posesorului său.

Nu este de ignorat că, citind sugestiile pe care le implică sonoritatea numelui nostru, vom avea șansa de a înțelege, măcar într-o mică măsură, de ce ne simțim mai bine cu un diminutiv decât cu altul, de ce uneori ni se pare că o poreclă ni se potrivește mai bine decât numele înscris în certificatul de naștere și de ce nu suntem în armonie cu noi înșine și cu cei din jur, având senzația că destinul nostru nu este împlinit.

Nădăjduiesc că cei mai mulți dintre dumneavoastră se vor regăsi în descrierea propriului prenume și își vor urma calea spre a atinge liniștea interioară și armonia cu cei pe care îi întâlnesc de-a lungul vieții.

Cei care nu își găsesc descrierea numelui în micul nostru dicționar pot consulta indexul de la sfârșitul cărții pentru a vedea descrierea cărui nume trebuie să o citească, aceasta fiind echivalentă cu aceea a numelui pe care-l poartă.

Pentru informațiile referitoare la etimologia numelor, am utilizat *Mică Enciclopedie onomastică* de Christian Ionescu, Editura Științifică Română, 1975.

A

Adrian

Vechi nume latin, Adrian își are originea în Hadrianus, însemnând „de la Hadria”, acesta din urmă fiind numele unei localități importante a Imperiului Roman.

Prenumele Adrian predispune la capacitatea de a înțelege oamenii cu care vine în contact și a da egală atenție unor puncte de vedere diferite, chiar opuse. Pentru că îi displace să asiste la conflicte sau la suferința cuiva, are tendința de a le aplatiza, doar de dragul armoniei.

Totuși, acest talent de pacificator îi poate provoca lui însuși suferință, căci, pe de o parte, se bagă în chestiuni care nu îl privesc - ceea ce îi poate aduce faima de curios -, iar pe de altă parte, adesea beligeranții îl fac pe el vinovat de starea de tensiune. Caracter prietenos și amabil, poate îmbrățișa profesii în care talentul său de a media să fie pus în valoare.

Astfel, orice domeniu în care se oferă consiliere este potrivit. Totuși, profesiile în care se lucrează sub stres și este necesară capacitatea de a hotărî în numele altora îi pot crea dificultăți, căci nu rezistă prea bine la o stare de tensiune îndelungată. Dacă îi lipsește încurajarea permanentă a celor din jur, Adrian va întâmpina probleme în a-și administra finanțele și valorile financiare, căci latura materială va deveni complet lipsită de interes. Din același motiv, dacă ocupă un post de conducere, va „funcționa” mai bine în condițiile în care are pe cineva care să-l susțină și să-l sfătuiască din umbră. Prenumele Adrian predispune la afecțiuni care privesc sistemul circulator și pe cel endocrin.

Alexandru

Devenit celebru datorită regelui macedonean Alexandru cel Mare, numele este mult mai vechi și are origine greacă. Este format din combinarea a două cuvinte care se traduce prin „care apără pe oameni”.

Posesorul acestui prenume este un bărbat independent, cu multă încredere în forțele proprii și uneori chiar orgolios. Cu toate că are o minte iute și este abil în raționamente intelectuale, se descurcă foarte bine în muncă fizică, pentru că știe în mod instinctiv care îi sunt limitele și cum să își dozeze eforturile.

Are idei și păreri foarte clare despre aproape orice, iar acestea sunt, în general, bazate pe o bună informare.

Totuși, nu îi este ușor să accepte punctele de vedere ale altora și cu atât mai puțin să și le însușească.

Odată format, caracterul lui Alexandru se va modifica de-a lungul timpului foarte puțin și, oricum, nu în profunzime.

Conceptul de compromis este o abilitate pe care trebuie s-o dobândească și ar fi bine ca părinții să-l pună în situații în care să învețe să mai „lase” de la el. Această maleabilitate îi este necesară lui Alexandru pentru că are un fel foarte frust de a fi, iar onestitatea sa nativă îl face să aibă un comportament direct. Aceasta îi oferă avantajul că ceilalți vor ști exact ce gândește, dar lipsa sa de tact nu va găsi întotdeauna înțelegere la oamenii cu care vine în contact. De altfel, principalul criteriu după care își alege prietenii este capacitatea acestora de a-i suporta și aprecia modul direct de a fi. Cele mai multe dintre prietenii lui Alexandru se formează în prima tinerețe și durează până la sfârșitul vieții sau cel puțin către acest lucru se îndreaptă eforturile lui.

Alin

Originea numelui este incertă și nu se cunoaște dacă la noi a intrat pe filieră franceză ori germană, în această din urmă ipoteză, Alin ar fi format din radicalul „al”, care înseamnă „tot, întreg”.

Persoana care poartă numele Alin este capabilă de trăiri intense și extrem de personale. Atunci când își dorește ceva, o face cu toată puterea, iar această putere a sentimentelor îi dă capacitatea de a obține ceea ce năzuiește. Este destul de consecvent în natura idealurilor sale și, în general, se concentrează asupra aceluiasi tip de scop pentru o perioadă mai îndelungată. Alin are o bună capacitate de creație, ceea ce îi permite să găsească soluții inedite pentru rezolvarea problemelor sale sau ale altora. Atunci când situația o cere, se implică în eliminarea necazurilor celor apropiați și, reușind, resimte un tip de satisfacție cu totul special. O face din dorința de a-i vedea pe cei din jur fericiți, ignorând cu desăvârșire ipoteza că uneori oamenii doresc să își soluționeze singuri problemele.

În general un bun coordonator, oferă sfaturi valoroase la momentul oportun, în special în momentele de criză. Din păcate, are tendința de a-și exprima părerea și atunci când nu i se cere și nu găsește întotdeauna la îndemână să se plieze după părerile altora. Din cauza înaltei intensități la care trăiește toate evenimentele, posesorul pronumelui Alin prezintă, mai ales în a doua parte a vieții, riscul de a fi victima unor afecțiuni nervoase, de la depresii la boli mai grave, în plus, sinusurile și dantura sunt zone sensibile ale corpului.

Ana -.-.' • • -
••=.•.●●●●:••:'•\$

Prenumele Ana sugerează o fire răbdătoare, o persoană meticuloasă care preferă să se concentreze asupra detaliilor, într-un mod sistematic. De aceea, i se potrivesc științele exacte: matematica, mecanica, domeniul computerelor etc.

O bține cele mai bune performanțe atunci când nu este întreruptă din lucru - pentru că nu se poate concentra cu ușurință odată ce i-a fost distrasă atenția - și făcând lucrurile pas cu pas, în propriul său ritm. Răbdarea sa uriașă și tendința către perfecționism îi permit să se ocupe și chiar să îmbunătățească sisteme complicate.

Cu toate acestea, alții ar putea să considere că este prea dificil să lucreze cu ea, în primul rând pentru că *analizează* îndelung până ce emite o concluzie și în al doilea rând, pentru că ia în considerare prea multe amănunte care îi îngustează viziunea.

Ana nu este, în general, un nume care permite spontaneitatea și impulsivitatea. Persoanei care îl poartă îi place să aibă timp de gândire și să își planifice acțiunile. Are păreri foarte bine formate despre aproape orice domeniu, dar aceasta are drept efect și o anumită „inertie”.

îi displac situațiile în care nu își poate păstra tabieturile și stilul de viață conform unui tipar bine stabilit. Tendința pentru mâncăruri grele poate cauza afecțiuni ale stomacului sau intestinelor, precum și hiperponderabilitate. De reținut că există o predilecție către boli ale sistemului osos.

Anca

Prenumele Anca imprimă purtătoarei sale o fire plăcută, dar se lasă adesea influențată prea ușor de ceilalți, în plus, este sociabilă, dar tinde să devină inflexibilă dacă are senzația că cineva vrea să își impună voința sau părerile.

După ce o vor cunoaște, cei apropiați vor constata că nimeni nu îi poate spune ce să facă și că rareori se răzgândește odată ce a luat o hotărâre. Foarte pricepută în arta conversației, are capacitatea de a spune fiecăruia ceea ce vrea să audă, exact la momentul potrivit, dacă interesul o cere. Chiar dacă știe să disimuleze cu multă abilitate, lasă întotdeauna o porțiță deschisă pentru a se eschiva, fiindcă preferă să aibă în orice situație un dram de independență.

Cu toate acestea, este destul de ezitantă când e vorba să ia decizii rapide sau să își asume responsabilități împovărătoare.

Totuși, atunci când trebuie să facă față unei situații în care trebuie să vorbească sau să întreprindă altceva în public, se poate descurca de minune, firea sa deschisă și comunicativă fiindu-i de mare ajutor.

La acestea se adaugă o sinceră dorință de a acorda altora ajutor. Dacă i se cere, Anca va da sfaturi prețioase, deși rareori le va urma ea însăși. Din punct de vedere fizic, zonele cele mai afectate pot fi capul, ochii și dantura, iar migrenele pot ridica probleme mai ales peste o anumită vârstă. De asemenea, ar trebui să acorde atenție consumului de sare, căci rinichii și vezica biliară sunt organe sensibile. Aflată în situații în care stresul reprezintă o componentă importantă, reușește să se stăpânească admirabil, dând celor din jur un sentiment de calm și de siguranță. Prețul pe care îl plătește pentru această atitudine nu este întotdeauna mic, căci acumularea de tensiune se va reflecta, de-a lungul timpului, în starea de sănătate.

Andrei

De origine greacă, numele Andrei înseamnă „bărbăție” și este considerat, datorită unuia dintre cei mai importanți apostoli, patronul lupilor. Ziua Sfântului Andrei are pentru români și pentru multe dintre popoarele balcanice numeroase semnificații, dintre care unele mistice.

Este motivul pentru care cel care poartă numele Apostolului Andrei face parte din categoria oamenilor care posedă acel „al șaselea simț”. Mulți dintre nativi nu sunt conștienți de acest lucru, dar au adesea capacitatea de a-i uimi pe cei din jur cu ascuțita lor intuiție.

Fire timidă, Andrei dă impresia că nu are păreri proprii și cunoștințe în nici un domeniu, în realitate, consideră inutil și uneori chiar jignitor să încerce să impună altora opiniile și dorințele sale.

Dacă i se cere ajutorul, îl va da cu bucurie, dar contează mult modul în care i se adresează cei care au nevoie de el. Dacă are doar bănuiala că cineva vrea să profite de el, se va închide într-o carapace a muțeniei.

Foarte credul în prima parte a vieții, învață lecția prudenței prea bine, astfel încât în a doua jumătate a vieții devine excesiv de suspicios și există riscul să considere că nimeni nu merită să fie ajutat cu nimic, fiindcă la rândul lui, Andrei nu a primit nici un fel de ajutor.

Această trăsătură de caracter poate fi considerată egosim, dar nu este, în realitate, decât o modalitate de apărare dusă uneori la extrem. Tinde să compenseze nevoia de afectivitate prin excese, cele mai multe dintre ele alimentare, astfel încât există riscul unui aparat urinar sensibil.

B

Beatrice

Persoana care răspunde la numele Beatrice știe să îmbine cu succes calități specifice femeilor cu cele ale bărbaților. Foarte independentă în a doua parte a vieții și nonconformistă în adolescență, stârnește adesea uimirea celor din jur prin comportamentul său q imprevizibil.

Totuși, contrar așteptărilor, își asumă răspunderea pentru faptele sale și are chiar tendința de a prelua responsabilitatea pentru faptele altora. Acesta este unul dintre punctele în care ar trebui să acorde un plus de atenție și de analiză, fiindcă tinde să exagereze atât într-un sens, cât și în celălalt.

În unele situații, dacă dă un sfat sau doar își exprimă o opinie, are senzația că s-a implicat în mod concret în rezolvarea problemei și își asumă rezultatul indiferent dacă este pozitiv sau negativ.

Astfel, preia frecvent riscul pentru greșelile făcute de alții, iar cei din jur, sesizând această slăbiciune, își soluționează problemele făcând din Beatrice un țăp ispășitor. Metoda pe care ea o crede cea mai potrivită pentru a se descurca în viață este „cu pași mici, dar siguri”. Dacă se educă în acest sens sau are un mentor care să o învețe, își poate dezvolta capacitatea de a vedea atât întregul, cât și detaliile. Totuși, este mai eficientă dacă se preocupă de amănunte care pentru alții sunt plictisitoare.

De aceea, în momentul în care se decide să își întemeieze o familie, se va ocupa cu rigoare și atenție de nevoile tuturor membrilor ei și poate fi o mamă admirabilă.

Bianca

: Intrat în limbă română din italiană, numele Bianca, a cărei semnificație se referă la culoarea alb, conferă posesoare! sale o fire caldă, optimistă și foarte încrezătoare.

Ea are întotdeauna speranța, oricât de vagă și de nerea-listă, că există o cale de ieșire din orice situație. Are oroare de incertitudine și trăiește pe principiul „sfârșitul groazei este preferabil groazei fără sfârșit”. Cu alte cuvinte, preferă să afle un adevăr, oricât de dureros, decât să trăiască în îndoială și să se întrebe la nesfârșit ce este fals și ce nu.

Are înclinații artistice și, dacă i se descoperă un talent în prima parte a vieții, are șansa de a-l valorifica și de a face o carieră strălucită în respectivul domeniu.

Pentru că posedă un simț al observației dezvoltat, are șanse să reușească în arte plastice sau în decorațiuni interioare.

În cazul în care nu i se oferă șansa de a îmbrățișa o profesie legată într-un fel sau în altul de artă, își va manifesta talentul artistic pentru propria sa plăcere.

Nu este exclus să petreacă în fața șifonierului mai mult timp decât majoritatea femeilor, dar mai întotdeauna aspectul său va ieși în evidență prin bun gust și originalitate.

Bianca este o persoană visătoare și capabilă să-i inspire pe alții. Poate fi un adevărat „far” spiritual pentru cei care au un ideal.

Ea va ști cum să îi mobilizeze și să îi facă să își urmeze calea, oricât de dificilă ar părea.

Mai mult decât atât, va da celor din jur senzația că totul este foarte ușor și că eforturile pentru atingerea unui scop sunt complet ne semnificative.

Bogdan

Acest nume de origine slavă înseamnă, literal, „dăruit de Dumnezeu". Este un nume puternic, ce imprimă persoanei care îl poartă o voință remarcabilă și o bună capacitate de sinteză.

In ciuda acestei calități, ori poate tocmai din cauza ei, întâmpină uneori dificultăți în exprimare - în special în cea verbală - astfel încât cei din jur nu înțeleg întotdeauna exact ce vrea acest bărbat să spună. Având o minte iute, are tendința de a crede că toată lumea din jur gândește la fel de repede și de profund, drept care nu simte nevoia să dea detalii referitoare la întregul raționament pe baza căruia face o afirmație sau alta.

Poate lăsa propoziții neterminate sau se poate referi la situații concrete ori la persoane folosind pronumele „asta" sau „ăla", omițând să specifice și despre ce sau despre cine este vorba. Faptul că trebuie să dea detalii suplimentare îl irită și îl face să se simtă neînțeles și părăsit.

Adesea, aceasta este cauza unor lungi perioade de depresie, dar soluția este simplă. Fiind mult mai abil în exprimarea în scris decât în cea orală, poate evita situațiile în care afirmațiile sale să rămână un mister pentru ceilalți făcând scurte notițe din care să se inspire în timp ce vorbește. Această metodă îl poate ajuta mult să comunice mai bine cu alții, dar și să își clarifice propriile gânduri.

Are o voință rar întâlnită și multă energie, ceea ce îl ajută să ducă la bun sfârșit ceea ce își propune, chiar dacă este vorba de idealuri înalte și aparent irealizabile.

C

î i.

Carmen

/

Provenit, se pare, din ebraică, de la substantivul „karmel”, însemnând „grădină”, acest prenume a intrat la noi pe filieră hispanică și avea, la origine, o semnificație mistic-religioasă creștină.

C ea care poartă numele Carmen este înclinată a avea o fire pragmatică, ce știe să imbine sensibilitatea cu cerebralul. Prenumele generează o personalitate puternică, a cărei principală calitate este capacitatea de a stabili scopuri și de a găsi modalitatea cea mai potrivită de a le duce la îndeplinire.

Este motivul pentru care poate fi un bun manager, iar o poziție în partea superioară a ierarhiei vine de la sine, căci oamenii din jur vor prefera să lase responsabilitățile pe umerii ei. Felul său de a se comporta îi face pe cei cu care vine în contact să nu își mai facă griji, căci ea știe să le insuflă optimism.

Poate avea succes în domenii care ating mai mult sau mai puțin sfera afacerilor, dar, dacă are șansa să urmeze studii aprofundate de specialitate, un post de conducere este nu doar un deziderat, ci chiar un scop de viață.

Dacă viața nu îi oferă *ocazia* să își manifeste personalitatea în afaceri, își va etala aceste daruri în laturile practice ale vieții: poate conduce cu multă pricepere și hotărâre o gospodărie, fiind recunoscută de rude de toate gradele și vârstele drept autoritatea absolută și arbitru imparțial, iar această calitate poate estompa tendința de a lega relații de orice tip mai degrabă din interes decât din afecțiune sinceră.

Călin

Cu toate că se crede că acest prenume are drept proveniență denumirea românească a unui arbust - „călină”, lingviștii sunt de părere că etimologia numelui este slavă ori chiar greacă.

T răsăturile de caracter generate de acest prenume sunt numeroase și includ generozitatea și spontaneitatea. Totuși, nu acestea sunt cele care îl fac pe Călin remarcat la prima vedere, ci felul în care vorbește.

În primul rând, vorbește mult și abordează fără nici un fel de dificultate orice temă, după cum poate trece de la un subiect la altul pe nesimțite.

Este un companion plăcut de conversație, lucru care îi poate aduce atât popularitate, cât și succes în carieră.

Femeile vor găsi că spontaneitatea sa și comportamentul ușor copilăros drept foarte atrăgătoare, fără să fie genul de bărbat „macho”, iar bărbații îl vor considera o persoană de încredere, chiar dacă nu este un adept al competiției cu orice preț. Totuși, ideea că îi este indiferent dacă pierde sau câștigă nu este pe deplin îndreptățită.

În realitate, este ușor de rănit, chiar dacă nu arată acest lucru și, în general, își ascunde dezamăgirea în spatele zâmbetului.

Totuși, atunci când este trădat sau atacat în public, vorbele sale pot deveni cea mai tăioasă armă, aruncând sarcasm și ironii ucigătoare.

Când se implică într-o dispută verbală, după ce îi trece furia de moment, este încercat de regrete, însă este prea jenat să recunoască și să își ceară scuze, astfel încât se desparte copilărește de oameni la care ține, doar fiindcă i se pare ridicol să vorbească despre o situație în care și-a pierdut cumpătul.

Cecilia

Nume preluat din onomastica timpuriu creștină, Cecilia a devenit cunoscut și răspândit datorită Sfintei Cecilia, considerată patroana muzicii și a muzicienilor, în special a celei de sorginte religioasă. Se crede ca etimologia numelui este legată de latinul „caecus”, tradus prin „orb”.

Caracteristicile pe care le generează acest prenume nu se referă la o predispoziție pentru afecțiuni ale ochilor^ dar, conform credinței că pentru orice izbândă e necesar un sarificiu, pentru a vedea lumea zeilor, Cecilia se distanțează într-un fel de unele lucruri din această lume. Acesta e unul din argumentele invocate de cei care susțin adevărul etimologiei sus-menționate. în schimb talentul și aplecarea pentru muzicăj domină posesoarea acestui nume. Are, în plus, talent pedagogic, drept care profesiile la care poate accede sunt cele legate de lucrul cu copiii, dar nu doar din spatele catedrei.

Are o intuiție superioară capacității de a raționaliza, care îi este de ajutor pentru a afla care sunt nevoile celor din jur și cum le poate veni ea în întâmpinare.

Are grijă de alții chiar fără să i se ceară și nu rareori știe care sunt dorințele și necazurile celor dragi chiar mai bine decât ei înșiși.

Totuși, înalta capacitate a spiritului său de sacrificiu îi poate aduce, de la jumătatea vieții, stări de nemulțumire, căci natura sa altruistă îi dă tendința de a oferi mai mult decât primește, dar asta nu se întâmplă prea des. Ar fi și greu ca aceasta să se întâmple, având în vedere imensa ei generozitate.

O cale de a ieși din stres este să învețe să nu sară imediat în ajutorul celor despre care crede că au necazuri, fiindcă uneori ajutorul ei nici nu este necesar, iar cei în viața cărora se implică se pot descurca mai bine singuri, drept care, spre marea ei uimire, ei nu vor fi copleșiți de recunoștință.

Celesta , • ••' v ,, ,{ <

Cezar , •. •...•<<

k>'!> ;" •

Nume puternic, cu certă origine latină, oferă posesorului un caracter puternic, posedând în aceeași măsură energie fizică și psihică. Stoicismul face parte din natura sa, drept care se poate expune timp îndelungat la factori de stres, păstrându-și eficiența.

În calitate de lider - poziție în care poate ajunge cu ușurință indiferent de domeniul de activitate - este mai degrabă temut decât iubit, dar și foarte respectat. Cel mai important talent al său îl constituie capacitatea de a vedea întregul și de a face un „tot” logic acolo unde cei mai mulți nu văd decât niște detalii dispartate și nesemnificative.

Totuși, nu excelează în subtilitate și își pierde răbdarea dacă este pus în situații în care trebuie să se dedice unor activități repetitive.

Este un om de acțiune, nu de analiză, iar această calitate îl avantajează dacă este vorba să ia decizii rapide.

Poate că acestea nu se dovedesc valide și aplicabile pe termen foarte lung, dar sunt excelente soluții pentru ieșirea dintr-o criză, fiind apoi demne de a deveni perfectibile, ajustabile din mers.

Este o persoană discretă și nu îi face plăcere să se confeseze în legătură cu sentimentele, intențiile sau motivațiile acțiunilor sale.

Cere de la ceilalți discreție și oferă același lucru, evitând cu decență să pună întrebări jenante, unul dintre motive fiind că preferă să investească în oameni mai degrabă încredere decât o constantă și împovărătoare suspiciune.

În afară de ridicol, una dintre cele mai mari temeri ale sale este posibilitatea de a fi văzut drept vulnerabil, iar ideea că slăbiciunile sale ar putea fi descoperite de oameni din afara anturajului său îi repugnă de-a dreptul.

Claudiu

Nume cu tradiție romană, determină pentru cel care este botezat astfel o fire independentă, cu mare capacitate de introspecție.

Cu toate că poate fi un „jucător” cu mult fair-play, preferă să își stabilească singur regulile după care trăiește iubește, muncește etc. De altfel, urmând propriul său stil de lucru, obține nu doar satisfacțiile cele mai mari, ci și rezultatele cele mai bune.

Aceasta înseamnă, totuși, că, pe de o parte, poate oferi altora cea mai eficientă cale de a ajunge la rezultatul dorit, dar, pe de altă parte, el însuși nu este foarte dispus să primească sfaturi și sugestii.

Chiar și dacă le cere și are răbdarea de a le asculta, fiind mai degrabă curios să afle părerea celor cu care se întâlnește, rareori le urmează, fiindcă trăiește pe principiul „dacă vrei să ai un lucru bine făcut, ocupă-te personal de realizarea lui”.

Este o fire destul de sociabilă, dar nu caută cu obstinație compania altora, găsind echilibru în propriul său mediu, înconjurat de lucrurile pe care și le alege el însuși.

În ciuda atitudinii sale de persoană indiferentă și rece, este în permanență într-un proces de raționalizare, despicând în patru firul evenimentelor la care ia parte sau despre care doar află, precum și afirmațiile și gesturile celorlalți.

Are însă dificultăți în a-și exprima verbal afecțiunea, considerând că faptele sale grăiesc de la sine și că nu mai este nevoie să și spună că ține la cineva.

Este motivul pentru care poate avea o relație dificilă cu copiii, care îl vor considera un părinte sever, cu toate că se implică foarte mult în educarea lor și face eforturi (despre care nu vorbește) pentru a le oferi tot ceea ce au nevoie. . . , ,

Constantin

Provenit din verbul latin „consto”, însemnând a „a fi ferm, puternic”, prenumele Constantin denotă o personalitate complexă, nuanțată, ale cărei trăsături se modifică - uneori fundamental - de-a lungul vieții.

Caracteristica cea mai pregnantă a celui numit Constantin este perseverența. Își formează încă din prima tinerețe câteva principii solide de viață și nu se abate de la cu nici un preț. Pentru el, normele autoimpuse sunt atât de importante, încât ajunge până acolo că preferă să își asume un eșec, decât să se abată de la convingerile sale.

Aceasta poate avea drept efect o atitudine rigidă, lesne catalogată de ceilalți drept încăpățănare copilărească, însă iui nu pare să îi pese prea mult.

Își urmează calea și, dacă cineva încearcă să-l critice, preferă să își ascundă intențiile și realizările decât să fie obligat să i se facă morală sau să i se spună că ar putea face și altfel.

Atitudinea sa intransigentă îl poate ajuta dacă își alege profesii din domeniul justiției, procuror sau judecător.

Chiar dacă nu va urma această cale, va tinde să fie un justițiar neoficial, avocat al celor nedreptățiți sau arbitru imparțial în conflicte apărute în situații obișnuite de viață.

Cu toate că poate da dovadă, atunci când situația o cere, de multă răbdare, preferă să evite monotonia.

Dacă nu reușește să aibă o profesie care să îi ofere variații frecvente, poate lua decizia ca după ani de zile de activitate în același domeniu să ia brusc decizia de a lucra într-un domeniu cu totul diferit, din care să obțină satisfacții printr-o altă modalitate decât cea cu care s-a obișnuit.

Corina

De proveniență greacă, unde „Kore” era altă denumire a zeiței Persefona și avea sensul de „fecioară”, s-a transformat în forma de diminutiv „Korinna”, însemnând „fetiță”.

Indiferent de trăsăturile fizice și de modificările apărute la acest nivel datorită vârstei, persoana care poartă acest nume va avea un aer princiar, o atitudine nobilă în mișcări, manifestată poate prin mers, prin gesturi sau prin felul de a vorbi.

Este o persoană mai degrabă sfioasă și introvertă, chiar dacă, pentru a-și disimula timiditatea are un comportament exuberant.

Are o natură destul de duală, nelăsând decât rareori la vedere adevăratele sale sentimente.

Fiindcă acordă o mare valoare bunei creșteri și regulilor de politețe, preferă să înghită o insultă decât să riposteze spunând la rândul său o vorbă jignitoare.

Totuși, atunci când este supusă vreme îndelungată stresului și remarcilor negative, își poate pierde, spre surprinderea tuturor, cumpătul, iar atunci acționează nesăbuit.

Nedreptatea este cea care o afectează emoțional cel mai mult, iar dacă cineva nu îi recunoaște meritele sau o acuză pe nedrept de ceva, tinde să fie mâhnită multă vreme și, deși rareori o arată, păstrează o rezervă față de persoana care a rănit-o.

Odată trădată, cu greu va mai investi încredere în cineva care nu s-a comportat conform așteptărilor ei.

Diplomația o ajută, totuși, să păstreze relații decente cu cei pe care nu îi consideră demni de încrederea și altruismul ei.

Are multă imaginație și, posedând înclinații artistice, poate chiar urma o carieră în muzică, teatru sau domeniile conexe ale acestora, având un bun potențial creativ.

Corneliu

Nume întâlnit încă din timpul Imperiului Roman, generează un caracter îndrăzneț și temerar. Ideile sale progresiste au darul de a-i impresiona pe cei din jur, determinându-i să-l considere pe cel care poartă numele Corneliu drept un visător, un vizionar. Reușește să-i uimească pe cei din jur fiindcă îndrăzneala sa este dublata de voință, așa încât, dacă își pune ceva în minte, reușește să ducă la capăt chiar dacă toată lumea îi spune că planul sau este irealizabil.

Ii place să fie tot timpul ocupat și chiar atunci când se relaxează, va prefera genul de odihnă activă, poate făcând sport sau implicându-se în activități domestice, chiar din categoria celor considerat specific feminine: gătit, croit, grădinărit. Această hiperactivitate are, pe o parte, darul de a-i mobiliza pe cei din jur o vreme, dar mai apoi, lipsiți de energia infinită a lui Corneliu, ei se vor simți copleșiți și chiar complexați.

Dintre toate păcatele, pentru el lenea este cel mai grav, drept care are tendința de a-i judeca pe ceilalți nu în funcție de calitățile lor morale, ci în funcție de numărul de ore din zi în care ei se implică în activități diverse.

Ca subaltern iese în evidență prin implicarea fizică și prin cutezanță, iar ca șef este considerat sever și foarte pretențios. Totuși, dacă se lasă mânat de intuiție și învață arta de a comunica, poate fi o sursă de inspirație pentru toți cei cu care vine în contact, convingându-i că pot muta munții din loc.

Fiindcă nu prea are grijă în tinerețe de organismul său, în a doua jumătate a vieții poate suferi de pe urma unor afecțiuni cardiovasculare, sensibilitatea la stres și la situații tensionate fiind amplificată. Schimbarea regimului de viață este obligatorie.

Crenguța

<

Nume autentic românesc, fără corespondent în altă limbă, dă celei botezată astfel o fire blândă, tolerantă și chiar puțin timidă. Nu se adaptează cu ușurință într-un mediu nou, dar atunci când reușește să se simtă în mediul ei, se dovedește o persoană plină de umor, capabilă să găsească ceva amuzant în orice fleac.

ı >

În orice activitate în care se implică, are nevoie de o imagine clară asupra a ceea ce are de făcut și, preferabil asupra modului în care trebuie îndeplinită sarcina respectivă. Dacă i se oferă șansa de a fi într-o poziție de lider, se va dovedi un bun organizator, știind instinctiv cum să incline balanța pentru a găsi un echilibru între superiorii și inferiorii săi.

Nu excelează în încrederea pe care o are în propria persoană, drept care nevoie de încurajări din partea celorlați și de confirmări frecvente.

Pentru a fi mai independentă, ar trebui să învețe cum să dobândească satisfacție de pe urma propriilor eforturi, nu să urmărească satisfacția de a-i mulțumi pe ceilalți, punându-se, astfel, într-o nemeritată poziție de inferioritate, care provine, de altfel, dintr-o modestie excesivă.

În familie este cea care aplanează conflictele, uneori înainte ca cei care le provoacă să își dea seama că se apropie de un teren minat.

Ține foarte mult la armonia din casă și, în general din mediul în care se găsește. Este motivul pentru care nu este eficientă dacă se vede nevoită să lucreze într-o atmosferă în care oamenii se ceartă și se bârfesc.

În plus, acasă îndeamnă pe toți membrii familiei să vorbească și să își descarce sufletul, dar când vine vorba de propriile necazuri, nu este atât de nerăbdătoare să le împărtășească.

Cristian

Nume frecvent la toate popoarele, oferă purtătorului său un caracter altruist, dar și, într-un fel foarte particular, copilăros.

Există un adevăr pe care Cristian nu îl învață sau, mai bine zis, refuză să-l accepte până la sfârșitul zilelor sale: acela că oamenii pot fi răi și că îi pot răni pe alții cu bună știință. Această naivitate este în unele momente ale vieții scump plătită, fiindcă se expune singur unor situații în care preia din plin loviturile date de alții. Aceasta îl poate duce la însingurare, chiar la izolare de restul lumii, chiar dacă are grijă ca zbuciumul său interior să nu se afle.

Această perpetuă dezamăgire îl poate duce în anumite situații la reacții ce par disproporționate față de cauza lor reală. O simplă remarcă sau o minoră impolitețe îl poate îndemna să se piardă cu firea, mergând până la accese de mânie.

Nu este însă ranchiunos, așa încât după ce aruncă acuze și reproșuri uită și ce l-a supărat, și că a reacționat atât de brutal, în carieră, are șansa de a excela în domeniul în care lucrează, dacă are, în prima parte a vieții, șansa de a fi îndrumat către studiu și dacă i se dezvoltă perseverența.

În viața de familie se poate dovedi un fiu, un soț și un tată admirabil. Cu o singură condiție însă: să i se ofere aceeași apreciere și recunoștință pe care o dă el altora, și este gata să ofere foarte mult, fiind de la natură generos și tolerant. Din păcate, nu găsește întotdeauna calea cea mai potrivită pentru a-și comunica sentimentele sau chiar consideră că acestea sunt de la sine înțelese.

D

Daniel

i'

t

Originea acestui prenume stârnește încă nedemerire și controverse în rândul lingviștilor, întrucât el apare și ca nume biblic, una dintre traduceri, pe filieră ebraică, ar fi „Dumnezeu a judecat”.

Personalitatea celui care poartă acest nume este controversată și chiar și cei care îl cunosc îndeaproape (părinți, soție) vor spune adesea „uneori am senzația că nu te cunosc deloc!”. Are standarde morale ridicate și tendință să creadă că pentru toată lumea acestea ar trebui să fie identice. Poate aprecia o persoană doar după o trăsătură de caracter or după un detaliu al înfățișării. Surprinzător pentru cei din jur, îi ciuda rapidității „evaluării”, caracterizarea unei persoane sau al tă este de o acuratețe șocantă.

Iubitor de natură, va căuta mereu să schimbe mediul în care lucrează sau locuiește, fiindcă este legat de pământ mai mult decât înțelege la nivel conștient. Din același motiv, își va alege meserii care să îl țină cu picioarele pe pământ la propriu sau măcar la figurat.

În contrast cu aerul său uneori sobru sau chiar cu figura impenetrabilă, la nivel spiritual avem de-a face cu o fire de poet, dar, fiindcă se teme că sensibilitatea sa să nu fie catalogată drept slăbiciune, nu își arată latura romantică a caracterului decât celor foarte apropiați, care au dovedit prin faptele și afirmațiile lor că îi merită încrederea. Dacă are voința necesară, își poate îndeplini idealurile fără a apela la ajutorul altora.

Decebal

Nume specific românesc, cu rezonanță națională, Decebal stârnește în rândul lingviștilor controverse în privința semnificației. O vagă și ipotetică traducere ar fi „a onora”, al cărei sens s-ar potrivi unui conducător de oști cum a fost cel de pe teritoriul Daciei.

Cel care este botezat cu acest nume precreștin are o fire agitată, mereu în căutare de noi idealuri și noi scopuri de atins. Satisfacția sa vine din îndepărtarea obstacolelor, însă uneori vede o piedică în orice eveniment mărunț, avân-tându-se astfel în „războaie” care nu sunt decât furtuni într-un pahar cu apă.

Este ambițios și foarte dinamic, trăind adesea senzația că lumea se mișcă prea încet. Această stare de agitație îl poate aduce la conflicte cu cei din jur, în special cu cei alături de care lucrează, care, în mod firesc, nu pot ține pasul cu un asemenea „taifun” uman ambulant.

Manifestă un mare interes pentru chestiunile materiale și își dedică mare parte din energie pentru a le achiziționa.

Are o pasiune pentru frumos, drept care tinde să acumuleze opere de artă sau obiecte decorative valoroase, care să-i bucure ochiul și să stârneasă admirația și invidia celor care le observă.

Îi este greu să accepte o poziție de subordonat, dar, ajuns într-o funcție de conducere se va descurca admirabil, având abilitatea de a se impune în fața altora drept o autoritate și de a le câștiga respectul, dar și, uneori, teama.

Atunci când nu reușește să își ducă la bun sfârșit planurile, este afectat de eșec și poate cădea pradă depresiei, pe care va fi tentat să o compenseze prin excese variate, mergând de la tutun și alte stimulente până la muncă în exces.

Diana

Prenume preluat de la personajul mitologic Diana, zeița vânătorii și protectoarea animalelor, generează celei care îl posedă un caracter complicat și adesea modificat complet odată cu vârsta.

Energia de tip fizic nu abundă în personalitatea acestei femei. Compensează cu succes acest neajuns printr-o energie psihică remarcabilă, cu ajutorul căreia adesea ascunde slăbiciunea fizică.

Are tot timpul mintea ocupată, analizând și anticipând evenimentele la care ia parte sau despre care este doar informată.

Are un talent natural de a asculta oamenii, care vin către ea să se confeseze și să-și mărturisească problemele.

Se agită și se mobilizează pentru a-i scoate pe alții din încurcătură și de cele mai multe ori reușește să facă acest lucru într-un mod admirabil.

Fără să știe cum, pare să aibă un magnet pentru a atrage oamenii cu probleme, fie financiare, fie familiale, fie aflați într-o perpetuă căutare a adevăratei identități.

Este adevărat că această calitate o poate ajuta să își făurească o carieră într-un domeniu în care să aibă grijă soarta celor năpăstuiți, dar aceasta este doar o față a monedei.

Reversul medaliei constă în paradoxul că, aflată în situații dificile, nu va avea aceeași abilitate și perseverență în a-și soluționa problemele.

Dacă nu înțelege acest lucru și faptul că adesea cea mai bună rezolvare o poate găsi cineva din afară, care, neimplicat direct în problemă, este capabil să ofere o viziune obiectivă și soluție viabilă, se va zbate toată viața între probleme și doar jumătăți de soluții, cel mai adesea inaplicabile sau valabile doar într-un context dat și irepetabil.

Dragoș

Vechi de câteva secole, prenumele Dragoș are, în ciuda frecvenței

*** pe teritoriul românesc, origine slavă. Răspândirea sa este, fără în
doială datorată prefixului „drag”, de la care s-au format
numeroase
cuvinte cu rezonanță pozitivă.**

* ^

In cele mai multe dintre cazuri, bărbatul care poartă numele Dragoș este îndemânat și dă dovadă de pricepere în chestiuni tehnice, mecanice, electrice și electronice, precum și diverse instalații. Ambiția sa îl determină ca, odată ce se apucă de meșterit, să nu se oprească până ce nu termină.

Nu are însă întotdeauna entuziasmul de a se apuca de astfel de lucruri și atunci când nu poate evita implicarea într-o acțiune pentru care nu are starea necesară, găsește modalități prin care îi poate face pe toți ceilalți să aibă impresia că este extrem de ocupat.

Cel mai bine înregistrează succese dacă ajunge la concluzia că va obține satisfacții personale de pe urma unor rezultate pozitive. Din fericire, poate cataloga drept „personal” orice provocare ce i se pare demnă de interes.

Este o persoană cu o viață afectivă intensă, dar nu prea extro-vert. De fapt, acesta este lucrul pe care trebuie să îl învețe, fiindcă multitudinea de sentimente pe care se reține să le exteriorizeze pot genera, în timp, mari tensiuni, care la rândul lor vor afecta negativ atât propria sa sănătate, cât și relația cu ceilalți, inclusiv familie și colaboratori din activitatea profesională. O altă slăbiciune pe care trebuie să învețe să și-o stăpânească este teama că nu va fi apreciat pentru realizările sale și că va fi judecat pentru eșecurile inerente.

Dumitru

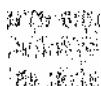
Nume de vechime considerabilă, fiind regăsit încă din Grecia Antică, Dumitru este un nume care se bucură de o mare apreciere la români, dar și la popoarele slave. Originea sa se presupune a fi numele zeiței Demetra, divinitate a vegetației și pământului, ocrotitoare a ogoarelor și căsătoriei, în traducere, numele are însemna, de altfel, „pământul-mamă”.

Printre valorile importante ale persoanei care este botezată Dumitru se numără prestigiul său și demnitatea. Acestea au o însemnătate atât de mare, încât în unele situații Dumitru acționează împotriva propriului său interes, doar pentru a-și apăra renumele și pentru a păstra neîntinată demnitatea sa, a celor apropiați lui și în mod special a familiei. Iată de ce este interesat de imaginea sa și a celor dragi, drept care părerea lumii contează mult pentru el.

Va încerca să trăiască în conformitate cu propriile sale norme morale, pe care le va impune familiei, cu predilecție copiilor, chiar dacă nu va găsi cea mai blândă ori cea mai pedagogică metodă de a o face. Un alt lucru prețios pentru standardele sale este loialitatea.

Poate păstra până la sfârșitul vieții o prietenie începută în școala primară, fiind capabil să ierte celor pe care îi include în anturajul său greșeli grave, atunci când lumea întreagă se întoarce împotriva lor. Totuși, odată trădat de o persoană în care a investit încredere, va fi atât de dezamăgit, încât va refuza să îi mai pomenească fie și numele.

E

Elena

Vechi nume de origine greacă, pare să însemne în acest context \ „torță, făclie” și „strălucirea Soarelui”.

Numele predispune persoana care este botezată Elena la abilitatea de a media conflicte sau de a se afla, într-un fel sau altul, în mijlocul lor. Riscul pe care și-l asumă este însă acela că un conflict, odată aplanat, cei implicați au tendința de a uita și de unde a început, și cum a fost rezolvat, iar cel care calmează situația este făcut țap ispășitor pentru tot ce merge prost în împrejurarea respectivă. Cu alte cuvinte, riscul pe care și-l asumă persoana botezată Elena, și pe care nu pare să îl învețe nici cu prețul a nenumărate experiențe negative, este să „pice la mijloc” în toiul unei discuții în contradictoriu și să fie făcută responsabilă pentru mersul rău al lucrurilor.

Cu toate că oferă sfaturi foarte bune și soluții excelente pentru rezolvarea problemelor altora, atunci când se află ea însăși în dificultate, nu dă dovadă de aceeași înțelepciune, fiindu-i greu să vadă pădurea din cauza copacilor.

De asemenea, având dovada abilității sale de a rezolva problemele altora, tinde să creadă că este la fel de capabilă de obiectivitate și detașare și atunci când ar trebui să găsească o finalitate pozitivă pentru propriile neazuri. De aceea, acceptă greu sfaturi și rareori are răbdarea necesară de a asculta și alte opinii în afară de a sa. Când toată lumea răsuflă ușurată, ea se apucă să despice firul în patru, pentru a afla ce (altceva) ar fi fost de făcut.

- .

Elisabeta

P

Nume de mare vechime, Elisabeta se găsește în texte religioase precreeștine într-o formă asemănătoare celei folosite astăzi și, înseamnă, în opinia unor lingviști, „Dumnezeu este jurământul”, iar în a altora - „Dumnezeu este perfecțiunea”.

Persoana botezată cu prenumele Elisabeta are dorința de a fi cât mai sociabilă cu putință, dar, dintr-un motiv sau altul, nu reușește întotdeauna, în prima parte a vieții, este posibil ca Elisabeta să fie victima unei timidități pe care o maschează prin diverse metode, poate chiar printr-o exuberanță manifestată în exces.

Una dintre modalitățile prin care încearcă să-și învingă timiditatea este să fie pregătită să facă față oricărei conversații, pre-gătindu-se cu informații din cele mai variate domenii.

Dacă are șansa de a beneficia de sprijin moral și material, aceste cunoștințe se pot dovedi extrem de utile mai târziu, în aprofundarea unor studii și specializarea într-un domeniu, în cazul în care își urmează destinul, acest domeniu face parte din categoria celor neobișnuite, fie pentru că este inovator, fie pentru că depășește limita științelor exacte, atingând sfera celor esote-riche. Odată dezvoltate talentele, poate atinge chiar calități de medium sau măcar o mai bună comunicare, uzând de telepatie.

Cu toate că spontaneitatea este una dintre trăsăturile sale de caracter, în unele situații nu o poate manifesta și nu o poate apărea la alții din cauza limitărilor pe care și le impune singură.

Adeptă a regulilor sociale și a codurilor bunelor maniere, este în general politicoasă, dar dorința de a se comporta conform unor reguli prestabilite o încorsetează voit, atenuându-i astfel natura lețea până într-acolo încât poate fi considerată o persoană nemaleabilă.

!;

Eugen

Spre deosebire de multe nume de origine greacă, Eugen nu se numără printre cele mai vechi. Având, se pare, semnificația „de neam nobil”, apare și la noi destul de târziu.

A supra persoanei care îl poartă, prenumele Eugen are influența de a genera o fire răbdătoare și foarte tehnică.

Destul de introvertit, își arată cu greutate sentimentele, cu toate că, în adâncul inimii, se poate înflăcăra cu privire la o persoană, un proiect sau chiar un obiect.

Incapacitatea sa de a-și exprima verbal sentimentele îi face pe oamenii din jur să creadă că are o bucată de gheață în loc de inimă, dar această presupunere îl jignește și îl rănește o dată în plus. În realitate, el trăiește după principiul că dragostea se dovedește prin fapte, nu prin vorbe și poate ajunge să facă sacrificii însemnate pentru cei dragi, dar rareori apelează la declarații. De altfel, declarațiile de dragoste ale celorlalți îl fac să se simtă prost și să reacționeze ca și cum ar fi jignit, nu măgulit. Iubitor de natură și de peisaje. Este motivul pentru care e preferabil să își aleagă o profesie datorită căreia să petreacă mult timp afară sau măcar să aibă muncă de teren. Dacă nu reușește acest lucru, riscă să fie mereu nemulțumit și să cadă adesea în depresie, fără măcar să știe de ce.

Atracția sa nativă pentru tehnică îl poate face foarte îndemânatic și priceput în reparații, dar talentul pedagogic îi poate oferi șansa de a-i învăța pe alții secrete din domeniul tehnic.

F

Felicia

Nume de origine latină, limbă în care înseamnă „fericit”, Felicia generează o personalitate optimistă, pentru care familia și tot ceea ce se leagă de aceasta reprezintă un element important.

Dacă nu este puternic influențată de mediu și de educație, Felicia va avea drept scop în viață mulțumirea membrilor familiei sale și celor apropiați. De fapt, definiția fericirii este pentru ea fericirea celor de care are grijă. Pentru a o obține, își va modifica permanent comportamentul și se va adapta întotdeauna oricărei situații. Totuși, dacă exagerează, există riscul să își modifice personalitatea într-un grad atât de mare încât să nu mai știe cine este ea de fapt. În plus, nerăbdătoare să sară în ajutorul altora, își pierde abilitatea de a exprima propriile puncte de vedere în legătură cu o situație sau alta, iar riscul cel mai mare este să nu găsească cea mai potrivită cale de a spune ceea ce simte și ceea ce dorește de fapt. În mod ironic, va fi surprinsă dacă cei apropiați își vor exprima nedumerirea spunându-i „când vorbesc cu tine, nu știu cu cine am de-a face”. O altă situație riscantă în care poate intra din cauza acestui tip de comportament este posibilitatea de a suferi din cauza nerezunoștinței celorlalți. Fiindcă se implică foarte mult în rezolvarea problemelor altora, se așteaptă ca cei apropiați și cei cărora le-a întins în vremuri grele o mână de ajutor să reacționeze la fel. Cum acest lucru rareori se întâmplă, se găsește adesea în situația de a trebui să soluționeze în același timp și propriile probleme, și pe ale altora, chiar dacă nu este solicitată să se implice.

Florin

r">

În mod evident, nume foarte vechi, aflându-și originea în limba latină, unde a fost preluat de la numele zeiței Flora, a vegetației și culturilor, Florin s-a păstrat până în zilele noastre sub diferite forme, fiind mai răspândit pe teritoriul românesc decât în zonele învecinate, care însă l-au împrumutat pe cale cultă.

Caracterul determinat de acest nume persoanei care îl poartă este o îmbinare de sensibilitate cu pragmatism. Se poate spune că este o persoană cu două fețe sau chiar cu mai multe. Are un comportament de față cu străinii, cu colegii și cu persoanele pe care nu le consideră apropiate și o atitudine cu totul diferită atunci când este relaxat, în preajma membrilor familiei și a prietenilor apropiați.

Fire destul de introvertă, nu este ușor de ajuns la inima sa, dar odată ce consideră că o persoană merită atenția, timpul și dragostea sa, va face tot ceea ce îi stă în putință pentru a-i oferi acelei persoane tot ce poate fi mai bun și pentru a o feri de orice inconvenient ori disconfort.

În afara familiei, are un comportament rece și distant sau, dimpotrivă, afișează ingenuitate și o spontaneitate calculată. Aceste modalități de afișare îi permit să facă față sarcinilor pe care le presupune o poziție de lider, în primul rând fiindcă știe să adopte atitudinea cea mai potrivită fiecărei situații și apoi datorită abilității de a intui ce fel de stimulent are nevoie fiecare subaltern pentru a fi eficient.

Totuși, are tendința de a-și pierde cumpătul atunci când lucrurile nu ies așa cum le plănuiește.

G

Gabriel

Nume biblic, însemnând în ebraică propoziția „Dumnezeu a fost puternic”, Gabriel și derivatele sale au și astăzi profunde rezonanțe religioase (la ortodocși numele a fost preluat sub forma „Gavriil”).

Prenumele generează persoanei care îl poartă un caracter puternic și cu o puternică influență asupra celor aflați în același mediu. Având o mare capacitate de acumulare a cunoștințelor, poate îmbrățișa aproape orice profesie, dar are talent pentru domeniile în care se lucrează cu cifre și estimări, de la contabilitate la posturi de conducere managerială.

Cu toate că nu arată, are nevoie de încurajări și de confirmări că acțiunile sale sunt potrivite și că dau rezultatele cele mai bune. De altfel, nedând atenție caracterului oamenilor cu care are de-a face se expune la numeroase riscuri.

Aflându-se într-o permanentă căutare a aprecierii celorlalți, riscă să cadă pradă lingușelilor, apreciind oamenii mai degrabă după ce spun aceștia, nu după ceea ce fac.

De regulă își întemeiază târziu o familie, fiindcă este prudent cu persoanele de sex opus.

Poate întreține o relație mulți ani până să decidă ca este timpul să se căsătorească. Va fi însă un soț devotat, cu un ascuțit simț al proprietății, cel puțin la nivel spiritual.

Nu este exclus să accepte ca partenerul său să se dedice exclusiv familiei și mai puțin carierei, în ciuda încurcăturilor financiare pe care le poate aduce această decizie.

Gheorghe

Nume foarte răspândit, atât la români, cât și la alte popoare "•* europene, prenumele Gheorghe își are originea u\Grecia, dar capătă o mare popularitate în perioada bizantină, în greaca antică, acest prenume înseamnă „lucrător al pământului", semnificație pe care, în mod ironic, a dobândit-o multe secole mai târziu, în sens peiorativ.

C ea mai importantă trăsătură de caracter a celui botezat Gheorghe este capacitatea de a se adapta schimbărilor. Modificările temperamentului său sunt lente, durând uneori ani de zile, dar cine îl întâlnește la intervale mari poate afirma cu surprindere: „Parcă ești alt om".

Are o mare capacitate de organizare, cu toate că este destul de taciturn. Rareori explică motivația unui gest sau a unei hotărâri a sa, dar rareori se implică în acțiuni dacă nu urmărește un scop, oricât ar fi el de îndepărtat în timp sau ca efect.

Chiar și cei care îi sunt foarte apropiați, familia sau prietenii cei mai buni, pot avea câteodată impresia că posesorul prenumelui Gheorghe deține secrete importante, a căror păstrare este de o importanță capitală, în multe dintre cazuri, cunoștințele apropiate s-ar putea să nu fie prea departe de adevăr, dar este puțin probabil ca Gheorghe să mărturisească ceva înainte de a considera el că este momentul să se destăinuie.

Cu toate că își arată afecțiunea într-un mod reținut și adesea foarte sobru, este interesat de educația și soarta celor mai tineri membri ai familiei, pentru care este în stare să se ia în piept cu toată lumea.

Grigore

Prenumele Grigore are, în greacă, înțelesul „sunt complet treaz”, cu ambele sensuri: „nu mai dorm” și „am mintea trează, sunt atent”.

Personalitate foarte puternică, posesorul acestui prenume are capacitatea de a-și stabili cu ușurință scopurile pe care intenționează să le urmeze. După ce capătă experiență de viață - iar aceasta se poate întâmpla la o vârstă foarte fragedă - învață singur și care este modalitatea cea mai eficientă și adesea cea mai rapidă pentru a-și îndeplini scopurile propuse. Această însușire îl face să fie căutat atât în mediul de prieteni, cât și în cel profesional.

Având o mare capacitate de a lua decizii rapide, este plasat în fruntea colectivului în care se găsește, chiar dacă nu i se recunoaște în mod oficial calitatea de lider. Unul dintre lucrurile pe care le destestă este plictiseala, drept care face tot ce îi stă în putință pentru a se menține în permanentă ocupat. Totuși, în timp, începând cu vârsta de 30 de ani, oboseala acumulată și stresul aproape permanent își pot face simțite efectele asupra sănătății. Părinții unui copil care poartă numele Grigore trebuie să îl învețe pe acesta încă de mic să își dozeze eforturile și să concentreze în primul rând asupra scopurilor prioritare. Fire independentă, își întemeiază o familie doar la presiunea societății sau, mult mai frecvent, în acel moment al vieții în care consideră că a venit momentul să se ocupe și de alții, nu numai de propria persoană.

H

Horăţiu

În ciuda vechimii, Horăţiu este un mume intrat destul de recent în onomastica românească. Cu toate «că semnificaţia sa este destul de obscură, se crede că se apropie des un cuvânt grecesc care înseamnă „tânăr, înfloritor”.

Natură curioasă şi deschisă către nou, cel care poartă numele Horăţiu este jnereu dornic să încerce noi experienţe. De aceea, se dovedeşte adesea ura adevărat pionier în anumite domenii ori un inovator al unor metode.

Totuşi, entuziasmul său îl expune riscului de a nu se putea concentra suficient pentru a termina treburile începute şi, de altă parte, fiind atât de înflăcărat pentju orice provocare, poate ajunge în situaţii fără ieşire.

Înclinat către domenii tehnice, mecanice, dar şi electrotehnica şi computere, îşi argumentează solid demonstraţiile, pe sistemul celor învăţate în şcoală. Fiindcă în cele mai multe dintre cazuri are dreptate, suportă cu greu să fie contrazis.

O altă trăsătură a caracterului său împotriva căreia trebuie să înveţe să se opună este tendinţa de a-i critica pe alţii, consideră că oricine altcineva are idei şi păreri greşite în cazul în care nu co

incid cu ale sale. „...”, - i - în a doua parte a vieţii poate fi atras de politica. Dacă are ală turi consilieri de încredere, poate accede chiar pe scara superioară a domeniului, căci este un bun orator şi poate insufla încredere în rândul unui număr mare de oameni, după cum poate fa ce faţă cu succes unor dezbateri verbale.

Horia

Nume original românesc, Horia provine, se pare, dintr-o poreclă, în Transilvania încă se mai folosește verbul „a hori” cu sensul „a cânta din gură sau din fluier”.

Fire optimistă, cel care poartă numele Horia are capacitatea de a aplana conflictele din jurul său și de a le evita pe cele în care poate fi implicat el însuși. Detestând certurile și violența, inclusiv verbală, încearcă să își păstreze calmul chiar și atunci când este într-o situație de criză. În familie, este mai apropiat în copilărie de tatăl său decât de restul familiei, drept care la maturitate își va îndeplini rolul de părinte cu multă seriozitate, încercând să ofere copiilor săi tot ceea ce crede că are nevoie. Totuși, există riscul să fie prea tolerant față de greșelile copiilor săi, iar acest risc se extinde și când este vorba de anturajul adult. Evitând să își impună în forță punctul de vedere și dorințele, cei din jur îl pot cataloga adesea drept lipsit de voință, în perioade tensionate, această presupunere nu este foarte departe de adevăr, căci el își imaginează că o opinie în plus nu ar face decât să pună paie pe foc în loc să rezolve problema.

Datorită firii sale împăciuitoare, poate alege profesii în care lucrează cu publicul, în mod special cele care ating, într-un fel sau în altul, domeniul financiar. Fără să acționeze în mod deschis, poate concepe pentru oamenii care „ies în față” strategii financiare admirabile, de pe urma cărora toată lumea are ceva de câștigat. Mai este atras de tehnică și de mecanică.

I

Ilie

Formă romanizată și apoi românizată a unui vechi prenume ebraic, Ilie pare să fi avut inițial sensul propoziției „Domnul este adevăratul Dumnezeu”.

Cel care poartă numele profetului Ilie are o fire ambițioasă, și își duce viața după principii bine determinate și adesea foarte severe. Acestea sunt imprimate încă din copilărie și, dacă are mai mulți frați, el va fi cel mai apreciat de către părinți.

Dacă are șansa de a crește și de a fi educat într-un mediu benefic, se va alinia cu rigoare la regulile impuse, promovându-le, la rândul său în mediul familial sau cel al cunoștințelor. Dacă este educat foarte sever, poate deveni adeptul intransigent al u-nui tip de religie, nu neapărat creștină și se va alinia în mod hobotnic la preceptele acesteia, în aceste condiții, va fi un părinte intransigent, care va oferi copiilor săi o educație fără prea multe nuanțe, cu definiții clare ale binelui și răului.

Are o mare influență asupra celorlalți, putând, de aceea, să se erijeze în lider spiritual. Preocupat însă permanent să respecte regulile impuse de societate, familie, religie etc., riscă să nu își mai acorde timp lui însuși. Dacă cei dragi nu *realizează*, pericolul, se poate epuiza în proiecte sterile, care nu au drept finalitate decât alinierea la standarde. Ambiția sa este mânăată de cele mai bune intenții, dar uneori nu reușește să explice suficient de limpede aceste lucruri persoanelor cu care vine în contact și de aceea poate părea inflexibil și intransigent.

Ileana ?

Având drept origine prenumele grec Elena și însemnând „făclie”, numele de sine stătător Ileana pare să fie o creație specific românească, căci nu se regăsește în formă identică la alte popoare.

C ea care este botezată cu acest nume are o fire veselă și o înclinație către romantism, chiar dacă rareori acesta se manifestă și față de alții, în singurătate, meditația cu privire la evenimente și oamenii cu care vine în contact o acaparează, analizând în profunzime și cu multă implicare emoțională toate lucrurile care o afectează.

Totuși, în general consideră că firea sa visătoare i-ar deranja pe alții, așa încât preferă să fie discretă cu privire la temele sale de meditație.

Dacă are norocul de a se dezvolta într-un mediu familial în care să primească încurajare și o îndrumare corectă, își poate îndrepta această tendință de a visa către un domeniu artistic, în care imaginația să reprezinte un stimul important.

În cazul în care nu poate găsi o cale de manifestare a creativității, poate deveni o natură introvertită și își poate pierde repede încrederea în propria persoană.

Fiindcă este sensibilă, se simte jignită sau rănită foarte ușor. De aceea, preferă să se ascundă în spatele flecărelilor, pentru a evita să abordeze subiecte profunde sau legate de ea însăși ori, dacă o face, preferă autoironia.

Această modalitate de abordare creează celorlalți impresia falsă că ea este superficială, mai ales dacă se dovedește pricepută în abordarea subiectelor mondene. „;....

Celesta;^ „,t'<v,i,

dIon

;

"" ' \

Sub diferite forme specifice, numele Ion apare la toate popoarele europene, iar răspândirea sa se leagă și de cultul pentru martiri și sfinți cu acest nume. După unele calendare creștine, numărul acestora depășește 70. Dată fiind frecvența numelui și trăsăturile de caracter generate de acesta sunt extrem de variate. Nuanțele personalității sunt consolidate de diminutivul ales de anturaj sau de purtătorul însuși al numelui.

Ca o caracterizare generală, cel botezat Ion are o fire adaptabilă, iar educația și mediul în care trăiește au o influență puternică.

Rareori copilul Ion este singur la părinți, iar relația cu frații are o influență majoră asupra formării personalității sale. Ca regulă, pare să se înțeleagă mai bine cu frații mai mari decât cu cei mai tineri ca el.

Atent la tipul de educație primită, ca părinte va încerca să imite felul în care a fost crescut, având tendința de a acorda puțină atenție partenerului de cuplu în privința educării copiilor. Rareori cel care poartă acest nume își alege o singură profesie, putând exercita, simultan sau în diferite etape ale vieții, meserii fără nici o legătură unele cu altele sau chiar din domenii aflate în contradicție.

Fire sensibilă, consideră că manifestarea sentimentelor este un semn de slăbiciune, drept care rareori rostește declarații de dragoste, dar își manifestă afecțiunea față de cei apropiați prin gesturi care sunt uneori șocante prin romantismul și altruismul lor, așteptând rareori o recompensă similară.

Irina

Prenume de origine greacă, Irina mai înseamnă și astăzi, în neogreacă, „pace”, iar românii au îmbrățișat și ei cultul pentru zeița păcii.

C ea care poartă prenumele Irina are o fire mai degrabă timidă și tăcută, mai ales atunci când se găsește în mijlocul unui număr mare de persoane necunoscute. Are nevoie să cunoască oamenii cu care vine în contact și abia după ce are certitudinea că nimeni nu va face haz de ea sau nu o disprețui pentru felul său de a fi, devine comunicativă și prietenoasă, în timp, la vârsta maturității poate învăța dacă nu să își stăpânească teama de ridicol, măcar să analizeze cu rapiditate și să se adapteze eficient la situații noi.

Detestă rutina și își găsește împlinirea sufletească atunci când se implică într-un domeniu legat de creativitate și imaginație. Pentru că are de asemenea și înclinație pentru statistici și proiecte de natură practică, are șanse de reușită dacă își valorifică talentele într-o ramură managerială, în care sunt necesare idei originale menite să aducă profituri prin elaborarea unor planuri de perspectivă. Se simte bine în prezența celor mai tineri ca ea, chiar și a copiilor.

Dacă nu își întemeiază ea însăși o familie numeroasă, va deveni mătușa, verișoara etc. a celor mai tineri membri ai familiei.

Nu este exclus să întâmpine chiar situații în care cei interesați să profite de politețea ei și de răbdarea de care dă dovadă în relațiile cu copiii, iar ea trebuie să învețe să pună, măcar din când în când propriul interes pe primul loc.

L

Laura

Nume de origine latină, Laura are drept proveniență, ca și echivalentul masculin Laurențiu sau Laur, substantivul comun „laur”, plantă cu care se încununau frunțile învingătorilor în Roma Antică.

Prenumele Laura generează un temperament optimist și responsabil. Dacă se găsește într-un mediu stimulator, poate face dovada unei energii fizice și psihice uluitoare și, mai mult decât atât, contagioase. Simpla sa prezență și hotărârea de a se implica trup și suflet în găsirea unor soluții convenabile este cel mai adesea suficientă pentru a-i determina pe cei din jur să o urmeze și să o asculte.

Înclinațiile artistice, vizând în special muzica și arta plastică pot fi valorificate dacă se acordă suficient timp și atenție, cu predilecție în prima parte a vieții. De asemenea, pot fi speculate talentele pentru domeniile legate de estetica de zi cu zi: vestimentație, machiaj, coafură etc.

Simțul umorului și un comportament firesc îi dau Laurei șansa de a se integra ușor în societate și de a stabili cu naturalețe relații sociale și de prietenie, mai ales dacă primește o educație lejeră, neîncorsetată de restricții convenționale.

Riscul pe care îl generează acest prenume se referă la lipsa de obiectivitate privind propriile resurse. Dacă nu învață de mică să își dozeze eforturile, există posibilitatea ca energia investită în soluționarea diverselor probleme de viață, chiar minore, să fie mai mare decât satisfacția pe care i-ar da-o lucrul dus cu succes la bun sfârșit și aprecierea celorlalți.

Laurențiu î

Cunoscut mai ales din epoca romană, se pare că prenumele Laurențiu are origini mai vechi, dintr-o epocă pre-romană, provenind de la numele unui oraș antic ale cărui urme nu s-au păstrat. « i

A supra persoanei care îl poartă generează un temperament curajos și dinamic. Laurențiu are capacitatea de a lua decizii foarte rapide, chiar dacă nu dintre cele mai înțelepte, într-o situație dată, el află foarte repede ce vrea și trece neîntârziat la acțiune pentru a obține acel lucru. Onestitatea care îl caracterizează îl îndeamnă să declare răspicat intențiile și dorințele sale, iar această manieră de comunicare poate fi considerată de unele persoane din anturaj drept lipsită de finețe sau chiar brutală. Explicația acestui tip de comportament constă în faptul că el are tendința de a crede că politețea este doar o formă extremă de ipocrizie, iar prefăcătoria este, în opinia lui, una dintre slăbiciunile demne de cel mai profund dispreț.

Se bazează puțin pe alții și încearcă să își găsească propriile căi de ieșire din situații dificile și își caută singur modalitatea de a scăpa cu fața curată, însă are tendința de a lua decizii cu efect doar pe termen scurt.

Cu toate că modul său de a fi îl poate face să pară egoist, este gata să sară în ajutorul celor care au nevoie de el.

Este însă sensibil la modul în care i se cere implicarea într-o acțiune care nu îl privește în mod direct, căci nu îi place ca oamenii să se folosească de el și cu atât mai puțin să fie manipulat, ori să aibă doar bănuiala că cineva încearcă să îl manipuleze.

În relațiile cu familia se îngrijește de nevoile de bază ale celor de care este responsabil, dar rareori își manifestă afecțiunea prin declarații verbale.

Lavinia

j

Fără a fi specific românesc, dar având caracteristica singulară că se găsește sub aceeași formă, identică, la toate popoarele, Lavinia pare să fie un prenume foarte vechi, datând încă din epoca pre-romană.

^x**T**emperamentul generat de acest prenume este idealist și romantic. Dacă este îndreptată din copilărie către științele umaniste, poate deveni un demn reprezentant al luptei sociale din variate domenii: drepturile omului, ecologie, protejarea animalelor etc. Pentru aceste domenii îi este de folos talentul oratoric și absența tracului, mai ales dacă este e-ducată din tinerețe să își stăpânească emoțiile.

Având capacitatea de a se implica în numeroase proiecte ample menite să îi ajute pe alții, tinde să considere că propriile probleme pot trece pe planul al doilea.

Din acest motiv, nu este exclus să își întemeieze propria familie abia târziu, la jumătatea vieții, în compensație, este legată de rudele de sânge, dar dacă acestea nu o *tratează așa* cum se așteaptă ea, poate cădea în depresii pe care le compensează prin muncă susținută.

Printre colegi poate fi considerată cam ciudată, fiindcă are capacitatea de a se exprima în modalități variate și adesea contradictorii, putând părea uneori plină de energie și devotament, iar alteori indiferentă și absentă.

Reușește să găsească o cale de ieșire din cele mai multe dintre situațiile încurcate pentru că are simțul umorului și îl folosește atât pentru a-i distra pe cei din jur, cât și ca armă, a-tunci când face apel la ironie. Același exacerbat simț al umorului o face capabilă de autoironie, care însă ascunde adesea amărăciune și tristețe, rareori mărturisite ca atare celor apropiați, mergând uneori până la sarcasm.

Lidia

***v:: l**

Cu origine obscură, acest prenume, prezent la noi în diverse variante, pare totuși să provină din Antichitate, dar în onomastica românească a intrat relativ recent.

Cea care este botezată Lidia are înclinații artistice și un dezvoltat simț estetic. Aceste calități o pot îndrepta către domenii care țin de artă, în mod special de arta plastică, iar dacă primește și îndrumarea și sprijinul moral și material necesare, are șansa ca lucrările sale să fie recunoscute pe scară largă.

În cazul în care înclinațiile sale artistice nu sunt valorificate și lăsate să se manifeste liber, relația ei cu familia nu va fi dintre cele mai armonioase, mai ales în prima parte a vieții. Lecția pe care trebuie să și-o însușească este să învețe să se sprijine pe propriile ei forțe și pe capacitatea de a găsi soluțiile cele mai adecvate problemelor sale.

Pentru că are o fire sociabilă, va căuta mereu prezența oamenilor și prietenia acestora, oferind, în schimb, sprijin necondiționat.

Ea se va simți bine ajutându-și semenii, nu pentru a le câștiga simpatia sau pentru a primi diverse favoruri, ci pentru că altruismul îi dă sentimentul de utilitate.

Din cauza faptului că este foarte săritoare și mai întâi acționează în favoarea altora, oamenii au tendința de a profita de bunele sale intenții. Când își dă seama de acest lucru, ea se simte părăsită și neînțeleasă, iar modalitatea de a scăpa de tristețe este, ca și în alte situații, să se *bazeze* mai mult pe sine și mai puțin pe ajutorul altora.

Liviu ^
icU

si; -

Ca multe dintre numele frecvente în onomastica autohtonă, și Liviu are rădăcini în Roma Antică. Cel care este botezat cu acest prenume are un temperament sensibil, cu puternice înclinații artistice, dar este și foarte introvert.

Această dualitate a caracterului său îi creează probleme de comunicare. Se bazează mai mult pe simțuri și pe latura emotivă a temperamentului decât pe logică și pe raționamente care includ elementele „cauză-efect”. Cu toate că are o imaginație bogată și o inteligență vie, își poate cu greu închipui că uneori oamenii din jur nu înțeleg despre ce vorbește, când totul este, după părerea lui, așa de evident.

Are o capacitate de percepție mai dezvoltată decât majoritatea oamenilor, dar are dificultăți în a accepta că nu toată lumea este ca el.

Din această cauză, este posibil să aibă relații dificile cu cei apropiați, refuzând cu încăpățănare să își mărturisească verbal sentimentele.

Fiindcă nu cere, la rândul lui, declarații de dragoste, nici nu crede de cuviință să le ofere celorlalți.

Trăiește pe principiul „Dacă eu am aceste sentimente, celălalt va simți, la rândul lui, ce simt pentru el”.

Mai mult, ar putea deveni suspicios dacă i se aduc dovezi, fie ele prin fapte sau prin vorbe, căci după părerea lui, numai ipocriții au nevoie de acțiuni declarative și spectaculoase pentru a suplini absența unor reale sentimente pozitive.

Fire boemă, se mulțumește o mare parte din viață cu foarte puțin, ducându-și viața în condiții precare, fără măcar să observe lipsa de confort. Se teme de lăcomie și de lăudăroșenie, ca și de planuri pe termen lung. „x ^ i s ;,

Loredana

De origine latină, Loredana își are etimologia în cuvântul „lauretum” (tufă de lauri), dar ia noi este împrumutat din italiană, unde arăta descendența din provincia Lored.

Femeia care poartă acest nume este o persoană dinamică, foarte emotivă și impulsivă. Aceste trăsături de caracter generează două tipuri de reacții, ambele pasionale: iubește cu toată inima și se înfurie la fel. Paradoxal, acest gen de comportament are darul de a o face simpatizată, în mod special de către persoanele de sex opus și de cei mai în vârstă.

Cu un aparent aer veșnic copilăresc, este capabilă de raționamente sofisticate, cu multe detalii și desfășurându-se pe numeroase planuri.

Datorită acestei abilități, poate îndeplini cu succes profesiunea de avocat sau altele similare, în care sinceritatea nu este pe primul plan, iar afirmațiile care acționează indirect, prin ricoșeu - „să bați șaua ca să priceapă iapa” - se dovedesc extrem de utile.

Poate fi considerată de către persoanele care nu o cunosc în intimitate (iar cele pe care le lasă să se apropie sunt foarte puține) superficială și malițioasă.

În cele mai multe situații este doar o aparență cu care bravează în virtutea funcționării unui mecanism de apărare care la ea este nu numai foarte bine pus la punct, ci și mai dezvoltat decât la restul oamenilor.

Acesta funcționează pe principiul „mai bine să previi decât să vindec”, iar dezamăgirile din prima parte a vieții o fac să declare aproape în orice împrejurare „cine s-a fript cu ciorbă suflă și în iaurt”, în special în a doua parte a vieții.

Lucian

Sub forma Lucius, acest nume era atribuit de către romani copiilor născuți ziua și era foarte popular în epoca Imperiului. Provenind de la verbul „lucere” - a face lumină, numele are origini încă mai vechi, „leussein” însemnând la vechii greci „a vedea”, în oricare dintre variante, atât Lucian, cât și Lucia sunt asociate cu noțiunea de lumină.

Caracterul persoanei care poartă acest nume este deosebit de adaptabil, având capacitatea să se manifeste, în funcție de împrejurări, atât de diferit, încât poate să pară cameleon. Având aparența de persoană volubilă și foarte sinceră, poate să vorbească ore în șir fără să spună, până la final, nimic despre sine sau, în orice caz, nimic esențial, fiindcă se teme că alții ar putea profita, într-un fel sau altul, de sinceritatea sa, utilizând mai târziu informațiile ca pe o armă pe care el nu o poate înfrunța.

Persoana care poartă acest nume este extrem de selectivă în privința anturajului. Cu toate că, de-a lungul vieții, este înconjurat de un mare număr de cunoștințe, puțini sunt cei pe care îi consideră prieteni adevărați.

Majoritatea celor care cred că sunt prietenii săi nici nu își dau seama că, în profunzime, gradul său de dedicare este mult mai mare decât cel pe care îl afișează în mod obișnuit.

Odată ce se leagă de cineva, poate da dovadă o loialitate pe care alții ar considera-o prostescă, fiindcă în numele legăturii de rudenie, prieteniei sau iubirii este în stare să ierte aproape orice greșală și, spre mirarea celor mai mulți, chiar și infidelitatea sau lipsa de loialitate.

Spre a compensa această încredere oarbă, persoanele pe care le investește cu rangul de „legătură pe viață” sunt, ce-i drept, de-a lungul vieții, atât de puține că se pot număra pe degetele de la o mână.

Lucreția

Cu toate că originea numelui este neclară, se cunoaște cu certitudine faptul că Lucreția era numele unei ginți romane, dar în ceea ce privește semnificația substantivului, nu s-au găsit dovezi concludente. Una dintre speculații constă în traducerea numelui prin „cea care te câștigă, cea atrăgătoare”, pornind de la verbul latin „lucrum” - câștig.

Numeroase femei de origine nobilă, înrudite cu mari personalități politice sau religioase ale Antichității ori Evului Mediu au purtat numele Lucreția, unele devenind ele însele personaje de importanță istorică.

Cea care este botezată cu acest nume are adesea de plătit datorii rămase din viețile anterioare sau din etape timpurii ale vieții actuale.

Poate fi victima anturajului sau a prejudecăților, fiind adesea blamată pentru culpe care nu îi aparțin. Doar prin înțelepciune și cunoaștere, poate ajunge ca acuzele neîntemeiate ale celor din jur să nu o mai afecteze ori să poată riposta eficient, astfel încât să-i convingă pe aceștia de injustețea reproșurilor lor.

Pentru a ajunge la această stare de echilibru - mai întâi interior, și abia apoi în relație cu lumea exterioară - Lucreția ar trebui să ceară ajutorul unor persoane mai în vârstă.

Instinctiv ori conștient, ea se poate lega încă din prima copilărie de o rudă mai vârstnică, o mătușă, un bunic etc., rareori de unul dintre părinți ori de frați. Mai târziu, probabil că își va alege drept prieteni persoane pe care le consideră mai înțelepte și de la care are ceva de învățat.

Printre calitățile native se numără un ascuțit simț al proporțiilor, trăsătură care o poate ajuta să evolueze într-un domeniu artistic, dar și să facă față cu succes științelor exacte. ---, -m .<•;',-.

Luminița 'l, K "

Nume specific românesc, a intrat relativ recent în onomastica noastră, în mod evident, are drept proveniență diminutivul substantivului comun „lumină”, al cărui sens principal este cel de „bucurie”, nu de sursă de iluminare.

Cu o mare capacitate de percepție, are puterea de a citi printre rândurile oricărui mesaj, fie scris sau oral. Bazându-se pe intuiție, dar mai ales pe logică, poate determina doar din tonul vocii cui va fi consecințele probabile ale afirmației și are de cele mai multe ori dreptate. Posedând însă și o modestie adesea exagerată, rareori dezvăluie altora descoperirile sale. Această rezervă provine dintr-o încredere redusă în propria persoană și în calitățile pe care le deține. Absența încrederii în posibilitatea de succes este accentuată dacă în copilărie nu îi sunt remarcate și recompensate realizările, iar greșelile îi sunt aspru pedepsite.

Este o persoană care are nevoie de confirmări și aprecieri. Aflată într-un mediu în care calitățile și strădania îi sunt recunoscute, poate „înflori”, dovedind maximum de eficiență și dând dovadă de o mare putere de muncă și de rezistență la stres prelungit.

Familia este importantă pentru această persoană și poartă cu sine un respectul - adesea justificat doar parțial - pentru părinți și pentru cei mai vârstnici membri ai familiei. Este motivul pentru care, ca părinte, va pretinde același lucru de la copiii săi, refuzând să accepte și adesea chiar să înțeleagă faptul că oamenii pot fi lipsiți de sentimentul recunoștinței.

M

Magdalena

Nume devenit popular în urma răspândirii creștinismului, Magdalena înseamnă „din Magdala”, acesta fiind numele unui sat de pescari din Galileea, transformat în zilele noastre în Migdal. La rândul său, substantivul migdal înseamnă „turn, castel”. !

D e o remarcabilă cochetărie, persoana botezată cu numele Magdalena are înclinație către frumos, pe care îl va cultiva pe tot parcursul vieții și va încerca să îl insufle și celor din jur. îndrumată corect în timpul copilăriei, poate ajunge un artist în toată puterea cuvântului. Are însă tendința de a fi vanitoasă, iar dacă această trăsătură nu este atenuată de către părinți, la maturitate se poate transforma în orgoliu exagerat. Este un om care își cunoaște propria valoare și, de cele mai multe ori, nu are nevoie de confirmarea celor din jur. Adesea se vede nevoită să se lupte pentru a i se recunoaște calitățile, dar lupta sa va mai avea un scop: acela de a i se da dreptul de a-și folosi aceste calități pentru a se autodepăși și pentru a accede pe plan social.

Fără să fie rapace, are nevoie de siguranță, iar aceasta este obținută prin securitate materială. Dacă nu reușește ea însăși să își procure mijloacele necesare confortului fizic și mai ales psihic, va ști să insufle altora dorința de a a-i oferi siguranță și îi va și învăța cum să își valorifice calitățile, făcându-i să se simtă utili și importanți. Nu este vorba de manipulare, dar, la o adică, se poate dovedi dibace în arta de a-i influența pe alții, în primul rând în interesul lor.

Măria

Cel mai popular prenume feminin, își datorează larga răspândire pe toate continentele în primul rând celebrului personaj biblic, în ce privește etimologia numelui, lingviștii au propus atât de multe variante (peste 60), încât este greu de lăcut speculații.

Cei mai mulți dintre experți sunt însă de acord că Măria provine de la numele ebraic Maryam, care însemnau în ebraică „picătură de mare” sau, într-o variantă latinizată, „stea de mare”. Se presupune că prenumele Stela era într-o vreme atât de răspândit fiindcă se considera similar cu Măria.

Persoana botezată cu acest nume se bucură de popularitate încă de la cea mai fragedă vârstă. Ea va ști să se facă plăcută și să devină cunoscută în primul rând datorită adaptabilității sale. Are talentul nativ de a-și modela comportamentul în funcție de situație, dar mai ales în funcție de personalitatea celor cu care stă de vorbă.

Concret, știe ce să spună fiecăruia în parte, găsind cea mai potrivită replică și cel mai nimerit ton pentru a atinge punctul sensibil al celor cărora se adresează.

Cei care o cunosc, atunci când fac relații despre personalitatea ei, par să vorbească de oameni cu totul și cu totul diferiți, nicidecum de aceeași persoană.

în plus, de-a lungul vieții, persoana numită Măria poate acționa și reacționa în moduri cu totul diferite, chiar opuse, aflându-se în situații identice. Logica după care face un anume gest și nu altul (poate mai convenabil pentru ea și mai rațional) scapă, adesea, celor care o urmăresc și încearcă să o înțeleagă, ea rămânând, pentru cei mai mulți dintre apropiații ei, un mister care nu se lasă dezvăluit. Cu toate acestea, rareori i se poate aduce acuza de ipocrizie și fătărnicie.

Marin

Originea acestui nume este susținută de două teorii. Conform uneia dintre ele, Marin reprezintă varianta masculină a prenumelui Măria, dar o altă etimologie ar putea fi adjectivul latin „marinus”, cu sensul „marin, de mare”.

^

Încă din primii ani ai copilăriei, asupra acestei persoane nu poate exista, ca în cazul celorlalți copii, vreun dubiu cu privire la apartenența la sexul masculin. Are trăsături bine determinate, care la maturitate se pot transforma chiar într-o înfățișare cu un aer de duritate.

Este o persiană care știe ce își dorește și pentru a obține acel lucru trece la acțiune imediat, poate chiar prea repede, în anii tinereții, cei din jur, în special familia, îl caracterizează drept repezit sau chiar nesăbuit.

În realitate, face raționamente foarte rapide și cu bătaie pe termen lung, uneori în mai multe etape.

Fiindcă are un caracter destul de introvert, nu simte nevoia să facă mărturisiri cu privire la intențiile sale și cu atât mai puțin să dea explicații.

La maturitate, excepție de la această regulă vor face membrii apropiați ai familiei și prietenii pe care el îi va considera loiali și demni de încredere. Aceștia vor aprecia implicarea lui în bunăstarea celor dragi, chiar dacă rareori face declarații verbale în acest sens.

Discuțiile serioase și „de suflet” îl fac să se simtă stânjenit,

drept care le evită sau le poartă tranșant, fără prea multe nuanțe

sau afirmații cărora li se pot da mai multe sensuri.

Se exprimă

(sau crede că o face) în propoziții clare și cu cuvinte puține,

pentru a nu da prilejul ca acestea să fie interpretate sau răstălmăcite

ulterior. - „; , < • . , ,

i

Ma rius

Nume frecvent mai ales la generația mai tânără, Marius datează de multă vreme, și anume din epoca romană. Aici a fost, se pare, preluat dintr-un cuvânt etrusc însemnând „om” sau „persoană tânără”.

Cel care este botezat cu acest prenume are "o voință remarcabilă, disimulată însă de o veselie ale cărei resurse par inepuizabile. Simțul umorului și glumele pe aproape orice subiect sunt, de altfel, modalitatea prin care își creează un „scut” protector, atât împotriva depresiei, cât și a eventualelor intruziuni datorate curiozității altora.

Posedând arta disimulării și a camuflării, această persoană poate să dea nenumărate răspunsuri la aceeași întrebare fără să spună, de fapt, nimic.

În schimb, utilizând acest abil procedeu al mesajelor fără conținut, poate obține numeroase informații despre interlocutor. Rareori utilizează ceea ce află de la alții trăgându-i de limbă împotriva lor, ci mai degrabă dimpotrivă, păstrează informațiile ori secretele dezvăluite în scopul de a cunoaște cât mai bine interlocutorul și de a-l surprinde plăcut mult mai târziu, uneori peste ani de zile.

O altă caracteristică a acestei persoane constă în faptul că nu se prea *bazează*, pe alții. Este de principiu „dacă vrei să ai un lucru bine făcut, fă-1 tu însuși”, în schimb, este, în general un om de cuvânt, chiar dacă nu primește întotdeauna cu entuziasm rugămințile altora și cererile de ajutor, în a doua parte a vieții poate deveni suspicios și tentat să renunțe la legături de prietenie care nu îl mai satisfac, preferând solitudinea unor relații sociale lipsite de profunzime.

Matei

Vechi nume de origine ebraică, Matei se poate traduce din această limbă drept „dar, cadoju”, după unele interpretări, și ca „fidelitate, credință” după altele, în oricare dintre variante, numele a devenit prețuit în țările europene după apariția creștinismului, datorită aprecierii de care se bucura Apostolul Matei.

Cei mai mulți dintre purtătorii acestui nume sunt mezinii familiei și, de aceea, sunt prețuiți pe tot parcursul vieții de către rudele apropiate. Totuși, în copilărie cel căruia i se dă acest nume este predispus la boli specifice vârstei, ale căror urmări vor fi mai serioase decât la alți copii de aceeași vârstă, dar consecințele se manifestă mai ales la nivel psihic.

Adolescența va fi încercată de dezamăgiri de ordin sentimental, pe care le va reține pe tot parcursul vieții drept definitorii pentru personalitatea sa.

Va avea, astfel, tendința de a generaliza, la vârsta maturității, și de a se teme că în circumstanțe similare va fi tratat la fel de rău sau de bine.

Bine îndrumat, își poate canaliza voința într-un mod constructiv, pentru realizarea scopurilor sale, în mod special în aria profesională.

Domeniile cărora le poate face față sunt cele legate de religie sau spiritualitate, precum și cele în care sunt implicate grupuri mari de oameni. Dacă nu are șansa unei educații corespunzătoare, poate deveni ambițios și dornic de a accede pe scara socială indiferent de metodele aplicate, preferând să meargă pe principiul „scopul scuză mijloacele”, ceea ce uneori îi atrage antipatia altora, lucru care îl afectează psihic destul de mult, chiar dacă nu îngăduie ca acest lucru să fie aflat de alții.

În Vechiul Testament, Mihail este considerat cel mai mare dintre arhangheli și „ocrotitor al copiilor lui Israel”, într-adevăr, personalitatea celui botezat cu acest prenume reflectă semnificația numelui, căci Mihai are în mod natural tendința de a-i proteja pe cei din jur, fie că este vorba de copii, fie de oameni adulți.

Dintr-un motiv sau altul, această persoană consideră că este de datoria sa să îi apere pe cei mai slabi, chiar dacă aceștia nu sunt nici pe departe așa. În relațiile de lungă durată, fie că sunt de rudenie, de prietenie sau de dragoste, această persoană își acordă, de cele mai multe ori necondiționat, sprijinul, astfel încât cei în preajma cărora se află devin dependenți de el. Postura de persoană de care depind alții îl măgulește, dar îl și apasă.

Încercând să împace propria sa nevoie de independență cu grija de a nu-i răni pe alții, alege drept reacție fuga. Poate să părăsească, în mod irevocabil, o relație, brusc și cel mai adesea fără să dea nici o explicație.

Singura excepție de la acest tip de comportament o constituie copiii, și nu neapărat ai săi. Se consideră un părinte responsabil și în cele mai multe dintre cazuri chiar este, adept al principiului că nici un sacrificiu nu este prea mare pentru copii. De aceea, este potrivit într-un domeniu profesional legat de copii sau de animale.

Când este nefericit, evită să vorbească despre problemele sale, iar pentru a-și abate atenția de la acestea preferă să aleagă o cale prin care să uite.

Acesta poate să fie implicarea în mod excesiv în muncă și preluarea mai multor sarcini simultan sau dedarea la vicii obișnuite: tutun, alcool, cafea etc. Reintrarea într-un ritm normal de viață se face cu dificultate.

Mircea

i

Nume de origine slavă, Mircea pare să se lege ca semnificație de „pace”, dar și, după alte opinii lingvistice, de un cuvânt din greaca veche care înseamnă „ilustru, celebru”.

Pentru cel care este botezat cu acest prenume, imaginea publică este foarte importantă. Din acest motiv, pretinde de la cei apropiați, mai ales familie și copii, să aibă un comportament decent, care să facă cinste familiei și grupului de apartenență. Poate să fie exagerat de pretențios în privința rezultatelor la învățătură obținute de copiii săi.

Apreciază lucrurile frumoase și caută să fie înconjurat de acestea. Pentru a atinge acest scop, are tendința de a face permanent modificări ale locuinței, locului de muncă sau garderobei. Nu trece însă întotdeauna la acțiune, fiindcă preferă să aștepte momentul cel mai potrivit pentru a înfrumuseța mediul în care trăiește.

Această amânare poate dura uneori luni de zile, dar atunci când intențiile sale se concretizează, rezultatele stârnesc uimirea și admirația celor care le văd. În aceeași linie, este interesat de felul în care arată femeia iubită, însă preferă să fie în general discret cu emiterea pretențiilor sale. Dacă situația financiară îi permite, va sugera schimbări ale înfățișării iubitei prin mici cadouri, a căror valoare materială îl impresionează destul de puțin.

Profesiile în care poate avea succes sunt cele legate de negocieri, iar dacă acest lucru nu va fi posibil, își va exercita „hobby-ul” de a se tocmi în orice alte împrejurări: la piață, în achiziționarea diverselor materiale, în stabilirea prețului pentru unele lucrări în locuință sau la repararea mașinii etc.

Mirela

r

Cu toate că numele a fost împrumutat din franceză și din italiană, există ipoteze conform cărora etimologia ar fi latină^ provenind de la verbul „mirări” - „a se minuna, a uimi”, adevăratul sens fiind „minunată”.

Persoana care poartă acest nume este înzestrată cu mult calm și răbdare. Ea știe că dorințele nu se împlinesc peste noapte și că este nevoie de timp și de răbdare pentru a obține ceea ce vrei. Lipsa imediată de reacție o face să pară inactivă, dar în realitate își alege reacțiile abia după ce le cântărește și după ce decide care dintre ele este mai potrivită momentului și împrejurărilor și mai cu seamă care sunt cele mai convenabile consecințe pe termen lung.

În situațiile în care pentru atingerea scopurilor trebuie să apeleze la mijloace imorale sau chiar ilegale, nu va ezita să o facă, dar numai după ce va avea certitudinea că șansele de a fi depistată sunt excluse.

Părinții acestui copil trebuie să supravegheze această tendință, cu atât mai mult cu cât chiar prinsă cu mâta în sac, posesoarea acestui nume va nega evidențele cu vehemență.

Sinceritatea trebuie dezvoltată în această persoană încă din primii ani vieții, dar nu prin pedepse și amenințări, ci prin metode blânde, eventual chiar prin manipulare pozitivă.

Copilul trebuie făcut să înțeleagă faptul că toate gesturile sale vor avea consecințe pe care va trebui să le suporte, după cum faptele sale bune vor fi laudate și recompensate. La maturitate, această persoană trebuie să învețe să vorbească despre sine și despre acțiunile sale. Procedând astfel, va avea o imagine mai limpede asupra efectelor deciziilor sale. O idee bună este să își imagineze scenarii posibile ale consecințelor unei acțiuni, în opoziție sau prin comparație cu altele.

Monica

Nume de origine incertă, Monica provine, după unele teorii, din grecescul „monachos”, care înseamnă „singur, solitar”; conform altor teorii, cuvântul are avea origine germanică însemnând „amintire, gând, scop”.

Purtătoarea acestui nume este plină de inițiativă, drept care are foarte mult dinamism. Ea se angajează se găsească soluții pentru probleme care adesea nici măcar nu pot fi considerate probleme reale. Atunci când își definește un scop, concepe într-un ritm foarte rapid un plan sau, cel mai adesea, câteva planuri, urmând să ia decizii din mers.

Potrivită pentru funcții de executant și profesii în care sunt necesare pragmatismul și păstrarea sângelui rece, se poate, de asemenea, adapta și funcțiilor de conducere, dar rezistă o perioadă îndelungată numai dacă reușește să se organizeze și să ierarhizeze prioritățile. Pentru a fi eficientă și a-și face viața suportabilă, această persoană trebuie să învețe să delege pe alții pentru executarea unor sarcini, după cum ar fi necesar să își folosească talentul de a comunica și în interes propriu.

Atitudinea sa față de oamenii care o văd prima dată pare distantă și superioară. Cei care au șansa de a o cunoaște vor înțelege că nu este vorba decât de un sistem de apărare bine pus la punct și menit să o facă să pară puternică. Aflată în împrejurări în care se simte confortabil, se manifestă cu multă căldură și sinceritate. Dacă însă se simte atacată, reacționează rapid, cu ironie sau chiar cu malițiozitate, pentru a nu mai da ocazia „adversarului” să inițieze alt atac.

N

Narcis

Cunoscuta legendă a personajului mitologic amintește despre un tânăr numit Narcis, care se îndrăgostește de propria sa imagine, drept pedeapsă că a respins dragostea unei nimfe, Echo. Narcis se •; transformă în floarea numită narcisă.

O altă teorie susține că numele provine de la verbul grecesc „narke”, care se traduce prin „amorțeală, toropeală”, de unde provine contemporanul „narcotic”. Atât Narcis, cât și corespondentul feminin Narcisa, sunt nume care influențează personalitatea, acțiunile și modul de gândire ale celui botezat astfel.

Încrederea în sine și părerea despre propria persoană sunt la cote destul de scăzute, Narcis având permanent nevoie de confirmări și aprecieri din exterior. Aflată într-un mediu în care calitățile și eforturile sale sunt remarcate și apreciate, această persoană poate da dovadă de o mare putere de muncă și de o consecvență remarcabilă. Neapreciat sau criticat, cade ușor în confuzie și într-o stare în care indecizia și oscilarea între emotivitate și nesiguranță se transformă într-un comportament definitiv.

Pentru a-și duce la îndeplinire scopul, este foarte important să se concentreze asupra unei singure activități.

Având de rezolvat mai multe probleme, se vede pus în situația de a încerca să le găsească o finalitate pozitivă, dar alocă același timp pe care îl dedică pentru una singură. Cel care poartă acest nume trebuie să învețe că îi este mai ușor să ia lucrurile pe rând și să se ocupe de ele pas cu pas.

Nico **T** **lae**

Cuvânt compus, provine din alăturarea verbului grecesc „nikao” - „a învinge” și din substantivul „leos” - „popor”. La grecii antici, o variantă a numelui era folosită drept supranume pentru Zeus.

Acest nume este frecvent și apreciat nu doar la români, ci și la multe alte popoare, inclusiv la cele necreștine. De altfel, numele era popular chiar înainte de apariția creștinismului. Foarte selectiv în ceea ce privește anturajul, persoana botezată cu acest nume își stabilește criterii de alegere foarte greu de înțeles pentru alții, în scopul de a se asocia cu persoane care îi sunt pe plac sau care îi pot induce confort psihic, poate include în cercul de cunoștințe considerate apropiate persoane cunoscute în trecut, după cum este dispus să renunțe la legături de rudenie considerate sacre de către familie și de restul anturajului.

Nu exclude oamenii din viața sa într-un mod brutal, ci încet-încet, astfel încât mulți dintre cei „eliminați” nici nu își dau seama de asta.

Rămâne foarte atașat de cei pe care îi consideră potriviți pentru a face parte din viața lui, dând dovadă de o loialitate discretă, rareori declarată verbal. De altfel, aceasta este una dintre slăbiciunile acestei persoane.

Găsește dificil să își exprime sentimentele și în general consideră că acest tip de „activitate” nu își găsește rostul. Este motivul pentru care se simte stânjenit nu numai să facă declarații cu privire la sentimentele sale, ci și atunci când este pus în situația de a-i asculta pe alții vorbind despre sentimentele lor.

O

Octavian

La romani, cel de-al optulea copil al unei familii primea supranumele „Octavus”, iar Octavia reprezenta, totodată, și numele unei nobile ginte romane. Numele începe să devină frecvent abia după Renaștere, el nefiind puternic reprezentat de onomastica uzuală creștină.

Caracteristica principală a persoanei botezate cu acest nume este imaginația. Aceasta funcționează atât în interesul, cât și în dezavantajul său, în funcție de context. Dacă lucrează într-un domeniu în care creativitatea este necesară, va face față cu succes, dar în viața personală poate avea tendința de a imagina posibile variante ale unei situații cu o intensitate atât de mare, încât riscă să confunde realitatea cu ipotezele pe care le construiește în minte. Aceasta îl face ori să supraevalueze ori, dimpotrivă, să subevalueze gravitatea unei situații, ceea ce riscă să îl determine să ia decizii dezavantajoase în primul rând pentru sine. Trebuie să învețe să își exprime părerile și temerile în fața unor oameni de încredere, căci acest procedeu îl poate ajuta să clarifice detaliile unei probleme și astfel să acționeze în conformitate cu situațiile concrete de viață și cu posibilele dificultăți apărute. Este afectat de reproșuri și are tendința de a considera că acestea sunt întotdeauna neîntemeiate. Fiindcă impactul acuzațiilor este atât de mare, își imaginează că toată lumea este la fel de rănită atunci când este acuzată, drept care evită să facă, la rândul său, reproșuri. Dacă totuși o face, încearcă să găsească formula cea mai delicată, chiar dacă mesajul transmis are pentru cel care ascultă tăria unei lovituri de baros.

Otilia

Nume modern, de origine germanică, Otilia pare să provină din „audă”, care înseamnă „avere, bogăție”. Dacă ne gândim la caracterul personajului cu acest nume din celebrul roman „Enigma Otiliei”, prenumele pare să reflecte cu destul de multă acuratețe semnificația sa.

Femeia care poartă acest nume este ordonată, organizată și în general pragmatică. Cu o viață interioară foarte intensă, nu este nerăbdătoare să vorbească prea mult despre sine și mai ales despre gândurile sale. Adoptă o atitudine rece, distantă, care induce în eroare pe mulți dintre cei cu care vine în contact, considerând-o lipsită de sentimente și extrem de calculată.

În realitate, își ascunde cât poate de bine trăirile din teama de a nu-și face vizibilă vulnerabilitatea și riscând astfel să fie rănită.

Este foarte atașată de familie, în mod special de mamă, cu care dezvoltă o relație atât de strânsă, încât poate merge până la comunicare telepatică.

Fie că este sau nu întâiul născut din familie, își va asuma rolul de frate mai mare pentru toți membrii familiei.

De asemenea, la maturitate, ajungând la rândul său mamă, va avea cu copiii săi mai degrabă o relație cordială de colaborare de tip soră mai mare-mezin, bazată nu pe autoritate și impunere forțată a respectului, ci pe recompensă pozitivă.

Totuși, din cauza comunicării deficitare, copiii pot resimți relația ca fiind lipsită de iubire.

Această femeie ezită să facă oricui confesiuni, fiindcă își imaginează că ceilalți ar putea fi deranjați de problemele ei, iar aceasta i-ar împovăra, în compensație, ia asupra-i sarcini care revin de drept altora, membrilor familiei sau colegilor, dar rareori obiectează. .

Ovidiu C

Nume vechi, datând din perioada romană, Ovidiu nu are o etimologie certă, dar una dintre ipoteze susține că nu ar fi latin, ci ar avea proveniență etruscă.

Fire sociabilă, are nevoie de public pentru a se exprima, fiindcă posedă un temperament extrovert. În cea mai mare a vieții are încredere în forțele proprii și nu se bazează prea mult pe alții. Excepție face perioada adolescenței, când căutarea propriei identități duce la adevărate drame interioare, foarte rar mărturisite. Această perioadă este definitorie pentru caracterul de mai târziu al posesorului numelui.

Dacă nu este ajutat să treacă peste tumultoasa etapă a adolescenței, există riscul să rămână la maturitate cu unele complexe. Va avea însă puterea de a trece peste ele sau, în cel mai rău caz, de a le ignora.

Are curajul de a-și asuma responsabilități și riscuri și știe, în general, să calculeze anticipat cota de succes și de eșec a acțiunilor sale.

În cazul insucceselor, știe să își accepte partea sa de vină, dar rareori o recunoaște, iar dacă o face, va folosi cuvinte multe, adesea cu dublu înțeles.

Fire destul de neliștită, îi priește mai degrabă munca în aer liber, iar în interior se plictisește repede și este cuprins de o nervozitate a cărei cauză îi rămâne lui însuși greu de înțeles.

Nu posedă o intuiție ieșită din comun, dar compensează această lipsă printr-o inteligență activă și prin capacitatea de a face raționamente rapide și coerente, în plus, posedă o foarte bună memorie, reținând doar lucrurile care prezintă sau ar putea prezenta interes.

p

Patriciu

Prenumele provine din latinul Patricius, substantiv inițial comun și " devenit apoi propriu, care desemna în Roma antică un aristocrat cu ,; drepturi politice și acces la funcții în stat.

Persoana purtătoare a acestui vechi prenume este optimistă și, în cele mai multe dintre împrejurări, generoasă. Nu este foarte adaptabilă și consideră că locul său nu se găsește în zone încărcate de promiscuitate și imoralitate, încearcă să se comporte conform standardelor morale ale societății, să facă „ceea ce trebuie”, în plus, își impune propriile norme și limite. Efortul de a nu ieși din acestea este uneori atât de mare, încât uită să se bucure de viață. De aceea, această persoană trebuie să învețe să fie mai puțin rigidă și să se lase din când în când purtată de val, să aprecieze bucuriile simple și să trăiască clipa.

Datorită abilității de a reține și urma reguli, poate urma profesii din domeniul juridic. Dacă nu își alege o meserie care să atingă acest domeniu, va acționa în viața de toate zilele ca un justițiar, luând apărarea celor nedreptățiți și luptând împotriva abuzurilor de putere. Această atitudine are drept urmare scăderea popularității, în mod special în rândul autorităților: părinți, profesori, șefi etc.

Pentru a *analiza* o situație și a lua o decizie, are nevoie de timp și de concentrare, dar este preferabil să o facă în singurătate, eventual punând pe hârtie detaliile situației și evaluând riscurile și beneficiile.

Paul n . - .v- V

Nume de origine latină, Paul își găsește varianta post-creștină ' Pavel, dar în perioada Imperiului roman era folosit sub varianta Paullus, cuvânt care înseamnă „mic”.

Cel care poartă acest nume are o viață interioară foarte intensă, dar o voință redusă. Felul în care acționează are la bază în mod predominant componenta emoțională și mai puțin cea rațională. Este unul dintre puținii oameni conștienți că deciziile nu se pot lua utilizând exclusiv rațiunea, dar există riscul să exagereze.

Încă din copilărie, părinții acestui copil trebuie să încerce să îl învețe să separe sentimentele de rațiune. Cea mai bună modalitate de a face asta este să îl învețe să își identifice sentimentele și să le analizeze, înlocuindu-le, în procesul de luare a unei decizii, cu raționamentul logic și pragmatic. Posedând o inteligență de tip intuitiv, poate dezvolta latura rațională a psihicului său, ajungând în acest mod la un echilibru psihic și, implicit, fizic.

Această persoană se poate încadra în privința modului de comportare în acea categorie de oameni care își ascund timiditatea prin acțiuni agresive și șocante.

Adevărata sa fire se poate dezvălui în situațiile în care capătă încredere că slăbiciunile sale nu vor fi judecate, că nu va pierde afecțiunea și aprecierea celor apropiați dacă își îngăduie să lase la iveală emotivitatea sa.

Este sociabil, dar schimbător în ceea ce privește nu calitatea anturajului și felul de a fi al oamenilor din cercul său, ci în ceea ce privește momentele în care se socializează. Poate avea chef să fie înconjurat de sute de oameni și zece minute mai târziu să dorească să fie complet singur.

' **Petru** • • • ' • • " ' 'r> V-Y*Î-

După cum se poate lesne intui, numele Petru provine din cuvântul latinesc „petra”, care înseamnă „piatră”. Apostolul Simon-Petru este considerat patronul pescarilor, dar și al lupilor, drept care ocupă un loc important în tradiția și obiceiurile românilor și nu numai.

Persoana botezată Petru sau Petre este înzestrată cu capacitatea de a părea posesorul unei personalități multiple, în realitate, este foarte stăpân pe emoțiile sale și își adaptează comportamentul în funcție de situație și cerințe.

Voința sa este atât de mare, încât uneori frizează încăpățănarea. Odată ce își pune ceva în minte, va merge până la capăt, indiferent câte eforturi ar trebui să facă sau cât de mult va dura până ce planurile sale vor prinde viață.

Din păcate, ține și să demonstreze că obiectivele sale sunt corecte, drept care se menține pe linia pe care pornește chiar dacă pe parcurs își dă seama că rezultatele nu îi vor fi favorabile.

În general, „victimele” apărute în calea realizării scopurilor sale sunt considerate pierderi inevitabile de război.

Există totuși o excepție de la această regulă: familia și prietenii foarte apropiați.

Acestora le este loial și adesea preia multe dintre responsabilitățile lor, din dorința de a le fi de folos și de a le face viața mai ușoară.

Este de o onestitate care pare inconștiență pură și, din această cauză, declarațiile sale nu sunt crezute, fiindcă par „prea de tot”, însă atunci când spune „de la mine te poți aștepta la asta și la asta”, nu exagerează și nici nu ascunde adevărul.

R

"Mi
t "

Radu

Nume purtat de numeroși voievozi si nobili, cu predilecție din Țara Românească, Radu are origine slava și înseamnă „bucurie, t bucuos”.

Persoana care poartă acest nume are o personalitate complexă, iar una dintre trăsăturile sale de caracter este dorința de a-și impune punctul de vedere. Chiar în situații în care nu apar puncte de vedere divergente, precum și în discuții în care partenerii se găsesc în consens într-o problemă sau alta, această persoană va încerca, de cele mai multe ori inconștient și fără intenția explicită de a-și dovedi superioritatea să demonstreze că părerea sa este mai bună decât a altora.

O altă caracteristică a acestei persoane constă în faptul că urăște ambiguitățile. Dorința de a avea o imagine clară a unei situații îl determină să pună întrebări numeroase și tranșante. Urăște nuanțele de gri și pentru el lumea se împarte în alb și negru.

Subtilitățile, chiar și atunci când le utilizează și le pricepe, sunt considerate piedici în calea unei înțelegeri clare. Această dorință de clarificare generează uneori comportamente catalogate de cei din jur drept lipsite de considerație.

Detestă minciuna și consideră că atâta vreme cât el este sincer cu cei cu care vorbește, aceștia îi datorează aceeași sinceritate. De altfel, pentru el conceptul de sinceritate este strâns legat de cel de respect. Chiar dacă uneori se exprimă abrupt și pare malițios, o face datorită respectului pe care îl poartă celorlalți și pe care îl pretinde și pentru sine, în egală măsură.

Raluca

Prenumele Raluca este de fapt diminutivul pentru Ralu, intrat, la rândul lui, relativ recent în onomastica românească. Originea sa pare să fie grecească și înseamnă „gloria zeiței Hera”.

Acest nume imprimă posesoarei sale o natură blândă și multă grație. Acceptă cu ușurință punctele de vedere și părerile altora sau cel puțin lasă această impresie.

Evită să se certe și se implică într-o dispută doar atunci când aceasta este ultima soluție de rezolvare a unei probleme. Când pornește la „atac” o face cu o abilitate remarcabilă, bazându-se în special pe elementul surpriză.

Aduce atât argumente raționale, cât și emoționale, știind să atingă „coarda sensibilă” a celui pe care își propune să îl convingă de un lucru sau altul.

Intuiește, de asemenea, slăbiciunea celui care îi stă împotrivă, rostind exact acele argumente la care partenerul de discuție este mai vulnerabil.

Este foarte preocupată de familie și este predispusă la căsătorie timpurie sau măcar intenția de a-și întemeia propria familie la o vârstă destul de fragedă.

Dacă această decizie e amânată, cel mai probabil motivele vor fi de ordin practic. Unele dintre acestea pot fi dorința de a avea mai întâi o bună poziție socială, un venit mai mare sau condiții mai bune de locuit.

Nu îi plac jumătățile de măsură și acceptă acest tip de compromis doar atunci când este sigură că situația este provizorie și că își va găsi o bună rezolvare într-un timp scurt, iar ulterior se va ivi *ocazia* de a schimba lucrurile și de a aplica o soluție optimă, care să nu fie afectată de evenimente imprevizibile sau de obstacole insurmontabile. > • • • ! > > . - .

Răzvan D'

Foarte frecvent în zilele noastre, numele Răzvan nu s-a bucurat de o prea mare popularitate în trecut. Originea sa este incertă și, deși este considerat nume slav, el nu apare la popoarele vecine. O traducere a numelui ar putea fi „rebotezat”, dar o formă asemănătoare se regăsește la popoarele musulmane, unde înseamnă „stare de mulțumire”.

Această persoană are tendința de a se autodepăși. Cel care se numește Răzvan este rareori mulțumit de calitățile pe care le are și de rezultatele eforturilor sale. Nu este vorba de faptul că ar vrea să atingă perfecțiunea, ci de credința sa că este întotdeauna loc pentru mai bine, că ar putea face mai mult. Pentru a-și atinge acest scop, se străduiește foarte mult și face eforturi uriașe.

Fără o analiză și o cunoaștere atentă, această permanentă strădanie poate părea ambiție nemăsurată, în realitate, este vorba doar de dorința exagerată de a se mulțumi pe sine și de a-i face fericiți pe cei din jur, chiar cu prețul de a sacrifica propriile valori.

Are multă nevoie de apreciere și de recunoaștere din partea celor apropiați, iar dacă i se oferă o atitudine tolerantă și încurajatoare, obține rezultate remarcabile și își atinge aproape orice își propune.

Din această *cauză*, în copilărie poate să fie mai afectat decât alți copii de obținerea unei note mici, iar impactul unei astfel de reacții este cu atât mai mare cu cât pedeapsa este mai mare. În cazul în care constată că eforturile sale nu sunt apreciate, are tendința de a deveni apatic și nemaleabil.

S

Silvia

Pentru cea care poartă prenumele Silvia, calitățile dominante vor fi generozitatea și capacitatea de sinteză. Are o bună șansă de a acumula valori materiale, dar nu știe întotdeauna care este cea mai ¹ potrivită cale.

^

In compensație, își poate folosi această calitate în avantajul altora, drept care se poate găsi în spatele unei personalități, ca sfătuitor din umbră. Numai dacă își învinge timiditatea se va simți bine în lumina rampei; altminteri, privirile ațintite asupra ei o fac neliniștită și îngrijorată.

Atunci când își dorește ceva, pune în aplicare un plan - întotdeauna altul - pe care îl trasează în linii mari, ajustându-l pe parcurs. Acceptă greu sugestii și doar atunci cât îi sunt oferite în același fel în care le-ar da ea însăși: cu limpezime, pragmatism și cu o viziune foarte clară a fiecărui pas, precum și a consecințelor care decurg din acesta. Modul în care acționează se bazează mai mult pe intuiție decât pe logică, dar are capacitatea de a găsi o formă rațională pentru a-și explica deducțiile, acțiunile sau deciziile, astfel încât poate justifica deciziile sale printr-o „portită” logică. Fiindcă se implică foarte mult - trup și suflet - pentru a obține ceea ce își dorește în viață, este foarte legată de realizările ei. în capitolul „realizări” poate intra orice, de la un obiect decorativ sau de vestimentație, până la o relație, o slujbă, o diplomă. Dacă nu este atentă și nu își controlează pornirile, poate ajunge în doua parte a vieții, la vârsta a treia sau chiar mai devreme, excesiv de posesivă, mai ales dacă este vorba de obiecte de natură estetică.

Sorin

Acest prenume este foarte recent în onomastica românească. Lingviștii presupun că are mai puțin de 100 de ani și este un derivat de la substantivul „soare”. Fiind prezent doar la noi, se poate afirma că este un nume pur românesc.

Sorin este discret, atât în ce privește propria persoană, cât și intruziunea în viața privată a celorlalți. Ii este teamă de bârfa, drept care evită să se implice în discuții în care se vorbește despre o persoană care nu e de față. În felul acesta, speră că nu va fi, la rândul său, subiect de bârfa.

Este iubitor de natură și, dacă urmează acest impuls, tonusul său psihic și fizic se va situa la cote mai înalte decât dacă își petrece cea mai mare parte a timpului în casă.

Apreciază riscul și nu ezită să ia decizii rapide, uneori doar din curiozitatea de a afla ce se va întâmpla dacă acționează ¹ într-un mod neconvențional. Această pasiune se poate manifesta și în plăcerea de a-și asuma riscul la nivel fizic, poate prin mania vitezei ori sporturi extreme, în cazul în care nu are »abilitățile fizice necesare pentru practicarea unui sport, va fi probabil tentat să urmărească variate competiții sportive.

Aventurile de diverse tipuri îl tentează mai ales în prima > parte a vieții. Aceasta se aplică și la nivelul vieții sentimentale, dar infidelitățile sale sunt rareori dezvăluite și, cel mai important, ele nu vor afecta viața de cuplu, căci odată ce se dedică unei ••'. persoane, va rămâne toată viața alături de aceasta, atât cu i mintea, cât și cu inima.

S

Serban

Acest nume este, după opinia lingviștilor, o creație românească. Proveniența sa derivă din substantivul comun „șerb”, al cărui sens („țaran legat de pământul moșierului”) nu s-a modificat de-a lungul timpului.

Fire optimistă, cel care poartă prenumele Serban are talentul nativ de a vedea ceva bun în orice situație, oricât de dramatică ar fi. Acest dar îi dă posibilitatea de a insufla optimism celor cu care vine în contact chiar și atunci când toată lumea e copleșită de griji. Riscul acestui tip de comportament constă în faptul că, văzându-l optimist și având exact acea atitudine care îi liniștește pe cei care au nevoie, nimeni nu își mai pune problema ca el însuși să fie consolată atunci când îi e greu. Din această cauză, acumulează multă energie negativă, fiindcă o preia și pe cea a oamenilor din jur, fapt ce îl predispune la boli cronice care pot apărea încă din prima parte a vieții și se pot croniciza după vârsta de 40 de ani. Nu este o persoană prea independentă, dar știe exact ce să ofere și cum să se comporte de față cu cei pe care se bazează, să nu îl considere o povară. Discreția cu care acționează ascunde și o altă trăsătură de caracter. Loialitatea este una dintre virtuțile la care el ține foarte mult, drept care își canalizează stilul de viață pentru a se dedica valorilor morale pe care și le impune. Ceea ce îi poate crea conflicte interioare este faptul că așteaptă de la ceilalți același lucru: pentru că fidelitatea este parte integrantă din personalitatea sa, crede că și ceilalți atribuie aceeași valoare fidelității și se comportă în conformitate. Această credulitate îl va pune adesea în situația de a fi victima deziluziilor.

Celest*

Ștefan HP

Nume mult apreciat în țările europene, provine din cuvântul grecesc „stephanos”, care înseamnă „coroană”.

Personalitatea generată de acest nume purtătorului său este prietenoasă și dornică de a face cunoștințe. Aceasta se poate dovedi o calitate, căci dă naștere unei persoane foarte sociabile, dar nu este întotdeauna în avantajul lui Ștefan și, în anumite cazuri, nici în al prietenilor săi.

Dacă nu își stăpânește dorința de a se socializa, nu poate face, pe de o parte, o selecție obiectivă a oamenilor care îi formează anturajul, iar pe de alta, nu se poate concentra cum se cuvine asupra altor activități privind viața familială, profesională, sentimentală etc.

Fiindcă în general se apropie de oameni cu o atitudine pozitivă, are tendința de a presupune că toți cei pe care îi întâlnește sunt la fel de deschiși. Confruntat adesea chiar cu opusul convingerilor sale, este predispus la dezamăgiri, calificând gesturile celorlalți drept acte de trădare, încrederea pe care o investește în cei din jur poate acționa ca un bumerang pentru starea sa de spirit.

Cu toate că posedă un talent remarcabil în a-și disimula sentimentele (domeniile din care își poate alege profesia fiind teatrul sau cinematografia), liniștea și buna-dispoziție pe care le afișează nu sunt întotdeauna și sentimentele pe care le resimte. Cei apropiați lui ar trebui să fie atenți și să îl întrebe des cum se simte pentru că, în realitate, are tot atâta nevoie de încurajări și suport moral cât acordă oamenilor din jurul său.

,) i C

...«IW, " ,.

•K*

T

U

',"

raian

Cu toate că numele are certă proveniență latină, în Imperiul Roman Traianus fiind un nume purtat frecvent de nobili, se ridică întrebarea' dacă numele nu ar fi cumva mai vechi, de origine greacă, dat fiind • că asemănarea dintre „Traian" și „troian" este izbitoare.

Dornic să ajute, darul său de vindecător nu se manifestă neapărat în plan terapeutic, ci și psihologic și social. Profesiile potrivite, unde își poate manifesta talentul și poate obține satisfacții profesionale sunt cele în care el să îi asculte pe alții și să găsească soluții pentru problemele lor.

De aceea, profesii ca medic, psihoterapeut, consilier pe diverse probleme pot fi îmbrățișate de cel care poartă numele Traian.

Slăbiciunea acestei persoane constă în tendința de a se lăsa prea mult influențată de alții, în dorința de a mulțumi pe toată lumea, uneori nu reușește să mulțumească pe nimeni, nici măcar pe sine însuși. De aici, poate traversa perioade de tristețe în care se simte neputincios și neînțeles. Cel mai tare îl doare să i se spună, după ce s-a implicat trup și suflet să ajute pe cineva: „Dar nu ți-a cerut nimeni". Din același motiv, refuzul celor pe care i-a sprijinit de a-i acorda lui însuși ajutor îl afectează mai mult decât pe majoritatea oamenilor, căci resimte dezamăgirea mai puternic.

Tensiunile interioare reprimare pot provoca acestei persoane afecțiuni ale stomacului și intestinului gros. Trebuie să învețe în timp să își exteriorizeze sentimentele negative, căci reprimarea acestora generează dezechilibre pe foarte multe niveluri.

Tudor

Provenind de la grecescul „Theodoros”, numele este compus din cuvintele grecești „theos” (zeu) și „doron” (dar), în Grecia Antică, purtătorii acestui nume erau considerați „daruri ale zeilor”.

Caracterul pe care acest prenume îl determină posesorului său este complex, cu o mare capacitate de înțelegere pentru semenii. Una dintre calitățile acestei persoane se referă la abilitatea de a înțelege ce gândesc ceilalți și motivația acțiunilor lor. Faptul că își folosește imaginația, logica și intuiția pentru a se pune în pielea altora îl poate ajuta să își câștige renumele de persoană înțeleaptă, în viața de zi cu zi, acest bărbat se poate dovedi dacă nu un șef bun, cel puțin un coleg excelent, căci știe să îmbine umorul cu solidaritatea pentru a genera eficiență la nivelul întregului colectiv în care își desfășoară activitatea.

Talentele sale acoperă o largă paletă, mergând de la îndemânarea pentru chestiunile tehnice și electronice, până la cunoștințe din muzică și literatură. Unul dintre domeniile de care nu este atras decât dacă are un mentor este sportul. Puțin înclinat către efort fizic, nu are nici apetență pentru a urmări competițiile desfășurate la acest nivel.

În familie, poate fi considerat copilul-geniu. Îi place să termine lucrurile începute, iar pentru aceasta nu are neapărat nevoie de aprecierea celorlalți, satisfacția personală fiindu-i adesea de ajuns. Totuși, este preferabil ca cei apropiați să își manifeste aprecierea nu prin declarații verbale, ci prin utilizarea obiectelor pe care el le construiește sau repară.

V

Valentin

Nume asociat cu sentimentele de afecțiune și cu iubirea sinceră, Valentin avea, la origine, alt sens. Forma sa latină se înrudește cu verbul „valens”, însemnând „a fi puternic, a fi sănătos”.

Purtătorului său, prenumele Valentin îi generează o fire veselă, cu capacitatea de a acumula înțelepciune de-a lungul anilor. De altfel, în copilărie are preocupări mai mature decât copiii de aceeași vârstă, iar capacitatea de înțelegere a naturii umane depășește de multe ori pe cea a unui adult obișnuit.

Dacă i se încredințează o sarcină, o va trata cu toată seriozitatea, ca și cum ar fi cel mai important lucru din lume, și abia după ce se declară mulțumit de rezultate trece la următoarea. Natură analitică și independentă, își formează propriile opinii despre oamenii din jur și despre situațiile pe care le observă. Totuși, este destul de puțin receptiv la sugestiile apropiaților și nu este exclus ca una dintre expresiile sale favorite să fie „nu te băga!”. Deoarece consideră că felul în care acționează este corect și că are capacitatea de a duce la bun sfârșit ceea ce își propune, acceptă rareori ajutorul altora. Acest refuz poate duce uneori la o relație tensionată cu cei apropiați, care se vor simți jigniți dacă sunt puși în postura de simpli spectatori. Alteori, aglomerarea de sarcini generează senzația de copleșire, iar dacă nu învață să ceară ajutor atunci când are nevoie, poate ajunge la suprasolicitare nervoasă și la epuizare fizică, stare, la rândul ei, generatoare de tensiuni.

Vasile

^ :

Nume considerat creștin, Vasile are, de fapt, origini mult mai vechi, prin forma Basileios, care însemna „regal” și „rege, conducător”.

Cel care este botezat astfel are capacitatea de a-și adapta comportamentul în funcție de situație și de moment, având uneori maleabilitatea unui cameleon. - Are o fire sociabilă și apreciază prezența oamenilor, uneori chiar mai mult decât calitățile lor. Va avea un grup numeros de prieteni foarte diferiți unii de alții, până când va găsi înțelepciunea de a face o selecție între oamenii care îl înconjoară, alegându-i doar pe aceia care se găsesc lângă el fiindcă îi apreciază calitățile, nu fiindcă urmăresc un interes sau altul.

Felul în care poate utiliza în propriul avantaj spiritul său gregar constă în înglobarea într-o echipă. Având o tendință nativă spre fair-play, poate fi un membru valoros, ținând o echipă, oricât de mică sau de mare, unită și eficientă.

Este motivul pentru este predestinat să-și întemeieze o familie foarte timpuriu, dar lipsa de experiență și entuziasmul îl duc adesea către eșec și abia a doua căsătorie, încheiată la o vârstă matură, îi aduce satisfacția și mulțumirea meritate, precum și la echilibru psihic. Abia după vârsta de 30 de ani poate atinge statutul social pe care îl merită, primind târziu recompensa pentru calitățile sale, dar rareori aceasta este pe măsura eforturilor și calităților muncii depuse. Dacă nu i se oferă suficient timp de gândire și de analiză, are tendința de a lua decizii, chiar și de importanță vitală, care să îi avantajeze mai mult pe alții decât pe el însuși. Una dintre lecțiile pe care trebuie să le învețe este capacitatea de a-și stabili priorități, pentru a face mai întâi lucrurile importante și abia apoi să își lase răgazul de a se ocupa de detalii.

Veronîca

J

Acest nume are o istorie ciudată și controversată. Deși chiar în zilele noastre există în diverse limbi substantivul comun veronică (bucată de pânză cu chipul Mântuitorului imprimat), se crede că ar putea avea proveniență elenă, „Berronike” însemnând „purtător de victorie”.

Deși prenumele Veronică și unele dintre diminutivele sale pot determina un caracter vesel, cu poftă de viață, această exuberanță poate fi adesea doar o aparență, în anumite momente, este cuprinsă de tristețe, chiar fără evenimente dramatice, însă, dat fiind că este o persoană discretă, își reprimă proasta dispoziție refugiindu-se în veselia pe care o provoacă altora.

Ea știe, de cele mai multe ori doar instinctiv, fără a înțelege conștient, că având în jur o atmosferă plăcută, buna dispoziție poate fi contagioasă și că aceasta este cea mai bună modalitate de a scăpa de stres.

Pentru Veronică, o sursă de stres poate consta în orice activitate anostă, căci aproape orice acțiune repetitivă și fără variație îi provoacă o stare de tensiune interioară. Aceasta generează riscul de a nu termina treburile pe care le începe, fiindcă monotonia o face neatentă și dezinteresată.

Nu dă dovadă de prea mult simț practic, iar în ceea ce privește domeniul financiar, ea tinde să creadă că singurul lucru care se poate face în legătură cu banii este cheltuirea lor, câștigarea veniturilor fiind o chestiune secundară și neprioritară. Această indiferență față de importanța banilor și a altor valori materiale o face să fie extrem de generoasă când ajunge să creadă că cineva merită atenția sa.

Dacă însă cadourile sau gesturile sale nu sunt apreciate, suferă mult, chiar dacă nu lasă să se vadă și reacționează la suferință glumind și făcând haz de necaz.

Victor

Fără urmă de îndoială, acest nume are drept origine substantivul i comun „victorie”. El a devenit popular mai ales în primele secole care au urmat apariției creștinismului, sensul fiind, la acea dată, de victorie a noii credințe.

Temperamentul generat de acest nume persoanei care îl poartă este sensibil și sincer. Persoana botezată Victor este foarte impresionabilă, având, din această cauză, tendința de a lua asupra sa nu atât problemele altora, în încercarea de a le găsi soluții, cât sentimentele pe care aceștia le încearcă. Fire empatică, tinde să simtă aceleași emoții ca și cei din jur, chiar dacă persoanele cu care vine în contact disimulează foarte bine.

În anumite circumstanțe sau în diferite perioade ale vieții, poate dovedi capacități paranormale, mergând până la telepatie și legături cu lumea spiritelor. Nu este, totuși, indicat, să facă acest lucru fără o îndrumare specializată, căci și-ar putea face singur rău. Fiindcă în general își concentrează eforturile pentru a îmbunătăți situația în general, fără să se implice și asupra propriei sale persoane, are câteodată tendința de a se simți nedreptățit. Nu este vorba de gelozii și invidii, așa cum cred cei apropiați lui, ci de faptul că nu suportă ușor nedreptatea de a vedea că oamenii mai puțin calificați sunt recompensați mai bine decât el însuși.

Foarte rar ia atitudine și reacționează criticând și nu face niciodată apel la delațiune, în general, încearcă să remedieze situația cu discreție, fără a pune pe nimeni în situații stânjenitoare. Pentru a-și găsi echilibrul interior, trebuie să învețe să găsească satisfacții de pe urma propriilor rezultate, nu să aștepte aprecierea celor din jur. O altă lecție pe care este bine să și-o însușească este că oamenii nu reacționează întotdeauna cu recunoștință atunci când li se face un bine.

Vlad

De origine slavă, prenumele Vlad (cu varianta Vladimir) provine de la verbul „vladati”, care se poate traduce prin „a stăpâni, a conduce, a domni”.

Pentru cel care poartă prenumele Vlad este foarte importantă impresia pe care o lasă asupra celor din jur. Această preocupare se referă la înfățișarea propriu-zisă și la vestimentație abia în a doua tinerețe, dar chiar și atunci nu exclude latura spirituală. Atent observator al celor din jur, Vlad pare să înțeleagă, dintr-un singur gest sau cuvânt, ce place și ce displace unei persoane. Este, de aceea, un fin diplomat, știind să facă tuturor cel mai potrivit compliment. Iată motivul pentru care poate face față cu succes unor profesii în care vine în contact cu publicul, căci poate inspira încredere și chiar admirație.

Slăbiciunea de care poate da dovadă persoana care poartă numele Vlad se referă la domeniul financiar.

Atras de domeniul artistic, riscă să cheltuiască banii fără să țină cont de priorități, putând fi, de exemplu, tentat să achiziționeze mai degrabă un tablou frumos decât să își achite facturile. De aceea, părinții trebuie să aibă grijă să îl învețe să își administreze cu înțelepciune finanțele, fiindcă, nepregătit într-un mod cât se poate de practic să ia decizii bazate pe raționament și nu pe intuiție, riscă ori să fie risipitor, ori să cadă în capcana avariției. Ca părinte, va fi pentru copiii săi un exemplu de optimism și va încerca să le încurajeze talentele artistice.

X

J Xenia Mi'''''' ''''''! •K;-
'*

Acest prenume era, în epoca Greciei Antice, prefix pentru alte nume, dar în timp a devenit nume de sine stătător. Proveniența se leagă de „xenios”, care se poate traduce prin „ospitalier, primitor”.

Nume de învingător, Xenia conferă, datorită rarei sale frecvențe, dorința de a fi pe locul I și chiar șansele de a-1 obține. Există o caracteristică foarte terestră legată de acest prenume privind valori concrete, materiale. Aceasta se manifestă printr-un talent special de a identifica lucrurile de calitate, de a sesiza frumusețea clasică a „nufărului în mocirlă”. De aceea, poate exercita profesii în care părerea sa poate fi apreciată, căci ar putea, de exemplu, în calitate de decorator, să facă dintr-un garaj un apartament de lux.

Totuși, bazându-se atât de mult pe aprecierea vizuală, există riscul de a judeca oamenii după înfățișarea lor, mergând pe principiul „haina face pe om”, ceea ce îi poate aduce unele neazuri de-a lungul vieții, măcar pentru că poate rata șansa de a întâlni oameni cu un caracter pozitiv. Dacă își pune în minte, poate deveni o femeie de afaceri de succes, iar perseverența o poate ajuta să aibă succes în aproape orice tip de carieră, mai ales dacă e vorba de domenii pragmatice.

Este motivul pentru care poate spera la funcții de conducere, căroră le va face față cu succes dacă are șansa să își găsească vocația profesională și să o urmeze. Xenia va tine să demonstreze că succesul în carieră și, în general, în viață, nu este un atribut exclusiv masculin. Nu este, de altfel, exclus să se implice în activități care să susțină drepturile femeilor și să militeze pentru egalitatea în drepturi.

Z

Zoe .;...;-,,;,. . ,... .. :-
'-X

Acest nume și-a pierdut, în ultimele decade, din frecvență, cu toate că el se află la popoarele europene și nu numai printre cele mai vechi. Grecii, foloseau cuvântul cu sensul de „viață”, în unele texte, Zoe este folosit pentru a înlocui numele Evei din Geneză.

Purtătoarea acestui nume este o persoană plină de contraste, care intrigă pe cei care o cunosc. Poate avea o înfățișare fragilă, sub care se ascunde o femeie puternică și ambițioasă ori, dimpotrivă, să aibă un aer masiv sau băiețos, cu un suflet de păpușă de porțelan.

în general, în copilărie are comportamentul unei fete cuminți, fără excесе și ambiții foarte înalte. Este o elevă cu rezultate cel puțin bune, dacă nu cumva chiar strălucite, mergând până la a fi olimpică. Toate aceste lucruri sunt posibile numai dacă are parte de susținerea părinților, care au asupra acestei persoane o influență mai mare decât asupra celorlalți copii.

De altfel, familia este foarte importantă pentru femeia care se numește Zoe, dar, dacă nu are parte în tinerețe de atenția grija și chiar răsfățul la care tânjește, la maturitate poate încerca să compenseze aceste neajunsuri printr-o grijă excesivă față de copiii săi. De teamă ca acestora să nu le lipsească nimic, poate ajunge să îi sufoce cu dădăceala, ceea ce va avea exact efectul contrar celui sperat, în loc să se apropie și să devină dependentă de ea, se vor îndepărta și, odată cu trecerea anilor, o vor evita. Dacă acest lucru se întâmplă, va suferi mult și rareori va găsi consolare sau măcar o explicație logică a evenimentelor.

Index nume

Adrian	7	Ciprian (v. Cecilia)	
Alex (v. Alexandru)		Clara (v. Cecilia)	
Alexandra (v. Alexandru)		Claudia (v. Claudiu)	
Alexandru	8	Claudiu	20
Alice (v. Elisabeta)		Coca (v. Constantin)	
Alice (v. Elisabeta)		n	
Alida (v. Alin)	i	Constanța (v. Constantin), ,s	
, \.		Constantin	21 -,->
Alin	9	>	
Alina (v. Alin)		Corina	22
Amalia (v. Magdalena)		Cornel (v. Corneliu)	
•		, > 1	
Amelia (v. Magdalena)		Corneliu	23
Ana	10	Cosmin (v. Constantin)	
Ana-Maria (v. Ana)		Costin (v. Constantin)	
Anca	11	Cozmin (v. Constantin)	
Andrei	12	Crenguța	24
Aneta (v. Ana)		Crina (v. Crenguța)	
Angela (v. Gheorghe)		Crina (v. Crenguța)	
Antonela (v. Petru)		Cristi (v. Cristian)	t'
Argentina (v. Alexandru)		Cristian	25
Aura (v. Petru)		Cristiana (v. Cristian)	
Aurel (v. Petru)		Cristina (v. Cristian)	
Aurelia (v. Petru)		, ,	
Beatrice	13	Dădu (v. Alexandru)	»
Bianca	14	Dalia (v. Crenguța)	20
, \		,, i,	
Bogdan	15	Dalila (v. Crenguța)	
Călin	17	Daniel	26 : >
Camelia (v. Carmen)		Daniela (v. Daniel)	
Carina (v. Corina)		Darie (v. Dan)	
Carmen	16	David (v. Daniel)	
Carol (v. Carmen)		Decebal	27
Căți (v. Elisabeta)		Delia (v. Crenguța)	
Cecilia	18	Demetra (v. Dumitru)	
Cezar	, < 19	Denisa (v. Dumitru)	
		~, ,,	
		Diana	28
		Dima (v. Dumitru)	
		i , »	

Prenumele -* caracter și destin

Doina (v.
Otilia)
Domnica (v.
Dumitru)
Dora (v. Tudor)
Dorel (v. Tudor)
Dorina (v. Tudor)
Dragoș 29
Ducu (v. Radu)
Dumitru 30
Ecaterina (v.
Elisabeta)
Ela (v. Elena)
Elena 31
Eleonora (v.
Elena)
Elisabeta 32
Elvira (v. Elena)
Eugen 33
Eugenia (v.
Eugen)
Eva (v. Mirela)
Fănel (v. Ștefan)
Panica (v. Ștefan)
Fane (v. Ștefan)
Felicia 34
Felix (v. Felicia)
Flavia (v. Florin)
Flaviu (v. Florin)
Florentina (v.
Florin)
Florin 35
Florina (v.
Florin)
Francisc (v.
Elisabeta)
Gabi (v. Gabriel)
Gabriel 36
Gabriela (v.
Gabriel) Gavrilă (v.
Gabriel) Gelu (v.
Gheorghe)
Genoveva (v. Otilia)
George (v.
Gheorghe) Geta (v.
Gheorghe)

Gheorghe 37
' 1 Gianina (v. Ion)
Giga (v. Gheorghe) '
Gina (v. Gheorghe)
Gloria (v. Bianca)
•• Grațiela (v. Lucreția)
>: Greta (v. Corneliu)
•' Grigore 38
' Horațiu 39
Horea (v. Horia)
Horia 40
Igor (v. Vlad)
Ilarie (v. Ilie)
Ileana 42
' Ilie 41
Ilinca (v. Ilie)
Ioan 43
Iolanda (v. Ileana)
Ionuț (v. Ion)
Iosefina (v. Irina)
Iosif (v. Irina)
Irina 44
Irinel (v. Irina)
Iulia (v. Cezar)
Iuliu (v. Cezar)
Iustin (v. Felicia)
Jan (v. Ion)
Jana (v. Ion)
Janina (v. Ion)
Lăcrămioara (v.
Crenguța)
Larisa (v. Lavinia)
Laur (v. Laurențiu)
Laura 45
Laurențiu 46
Lavinia 47
Leana (v. Elena)

Celesta

Lenuş (v. Elena)		Misa (v. Mihai)	
Lenuţa (v. Elena)		Mişu (v. Mihai)	
Leonard (v. Loredana)		Mihaela (v. Mihai)	
Leopoldina (v. Paul)		Mihai	59
Letiţia (v. Felicia)		Mihail (v.	
Lia (v. Corneliu)		Mihai)	
Lidia	48	Mihnea (v. Mihai)	
Ligia (v. Lidia)		Mimi (v. Măria)	
Liliana (v. Elena)		Mircea	60
Livia (v. Liviu)		Mirela	61
Liviu	49	Miron (v.	
Lixandru	(v.	Mihai)	
Alexandru)		Mitică (v. Dumitru)	
Loredana	50	Monica	62
Luca (v. Lucia)		Mugurel (v.	
Lucian	51	Crenguţa)	
Lucian (v. Lucia)		Narcis	63
Lucreţia	52	Natalia (v.	
Luminiţa	53	Otilia)	
Mădălin (v.		Nelu (v. Ion)	
Magdalena)		Neţi (v. Otilia)	
Mădălina (v.		Nichita (v. Otilia)	
Magdalena)		Nicolae	64
Magdalena	54	Nicoleta (v.	
Maia (v. Măria)		Nicolae)	
Manole (v. Magdalena)		Nicu (v. Nicolae)	
Manuela (v.		Nora (v. Elena)	
Magdalena)		Oana (v. Ion)	
Mara (v. Măria)		Octav (v. Octavian)	
Marcel (v. Mircea)		Octavia (v.	
Marcela (v. Mircea)		Octavian)	
Margareta (v.		Octavian	65
Lăcrămioara)		Ofelia (v.	
Măria	55	Otilia)	
Marian (v. Marin)		Olga (v. Otilia)	
Mariana (v. Măria)		Olimpia (v.	
Marin	56	Octavian)	
Marina (v. Măria)		Olivia (v. Octavian)	
Marius	57	Otilia	66
Matei	58	Ovidiu	67
Melania (v. Diana)		Patricia (v.	
		Patriciu)	
		Patriciu	68
		;	
		Paul	69
		Paula (v. Paul)	
		, i:/' •	

Prenumele - **caracter și destin**

Pavel (v. Paul)	Tăvi (v.
<	Octavian)
Petre (v. Petru)	Tereza (v.
Petronela (v. Petru)	Elisabeta)
Petru 70	Toader (v. Tudor)
Răzvan 73	Toma (v.
Rada (v. Radu)	Dumitru)
Radu 71 i.	Șerban 76
ț,-	Șerban
Ralu (v. Raluca)	Ștefan ' 77
Raluca 72	Ștefan (v.
Ramona (v.	Ștefania
Veronica) •'«	Ștefan)
Rareș (v. Radu) -,	Ștefania (v.
Relu (v. Sorin)	Ștefan)
Remus (v. Tudor)	Traian 78
Robert (v. Șerban)	Tudor 7
Rodica (v. Corneliu)	9
Romulus (v. Traian)	Udrea (v.
Roxana (v. Horațiu)	Adrian)
Ruxandra (v. Xenia)	Valentin 8
Sabin (v. Bianca)	0
Sabina (v. Bianca)	Valeria (v.
Sandu (v.	Valentin)
Alexandru)	Valeriu (v.
Sânziana (v. Cezar)	Valentin)
Sebastian (v.	Văii (v. Valentin)
Șerban)	Vasiie 81
Silvia 74	Vasilica (v.
Silviu (v. Vasile)	Vasile)
Smaranda (v.	Vera (v. Veronica)
Elisabeta)	Veronica 8
Sofia (v. Irina)	2
Sorana (v. Sorin)	Vicențiu (v.
Sorin 75	Patriciu)
Sorina (v. Sorin)	Victor 8
Stela (v. Măria)	3
Stelian (v. Marian)	Victorița (v.
Suzana (v. Cezar)	Victor)
i: Tamara (v. Traian)	Victoria (v. Victor)
Tanța (v.	Viki (v. Victor)
Constantin) Tatiana	Violeta (v. Diana)
(v. Otilia)	Viorica (v.
	Crenguța)

Virgil (v. Victor)		Zoe	
Viviana (v. Elena)			8
Vlad	84	6	
Xenia	85		
Zâna (v. Cezar)			